

குரல்: 134

தை - மாசி, 2007

அன்பளிப்பு: 12/=

மகிந்த அரசின் யோர் முயற்சியும் தமிழரது தற்காப்பின் அவசியமும்

கொடுமான முற்றகைப் போர்முறையுடன், கிழக்கு மாகாணத்தில், தமிழர் நிலங்களை ஆக்கிரமிக்கும் இராணுவ நடவடிக்கைகள் நடைபெற்றவரும் அதே நேரத்தில் வடக்குப் போர்முறையிலும் - வன்னி மாநிலம் மீதும் - பெரும் முற்றகைப்போர் நடவடிக்கையைத் தொடக்கச் சிங்களப் படைகள் முன்தயாரிப்பு வேலைகளில் ஈடுபட்டுள்ளன.

மகிந்த ராஜபக்ச முதல் - சரத் பொன்சேகா வரை சிங்களத்தின் அரசியல் - இராணுவத் தலைவர்கள் தமிழருடனான போரை விரிவாக்கித் தீவிரப்படுத்துவதிலேயே குறியாக உள்ளனர்.

தமிழருக்கு எதிராக இனவாதப் போர்க் கூச்சல்தான் இன்று சிங்களத்தின் பிரதான அரசியலாக உள்ளது. ஒரு போர் வெற்றி பற்றிய கற்பனையிலேயே சிங்கள ஊடகங்களும் மிதந்த படிபுள்ளன.

வடபுலப் பெரும் போருக்கு முன்னோடியாக அங்கே வான் தாக்குதல்களைச்

சிங்களப் படைத்தலைமை தீவிரப்படுத்தியுள்ளது. வடக்கில் உள்ள சிங்களப் படையணிகளின் தலைமைப் பொறுப்புக்களிலும் தீவிர மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டு படைகள் போருக்குத் தயார்ப்படுத்தப்படுகின்றது.

தமிழ் மக்களைக் கொலைசெய்து வெறியாட்டம் ஆடிப் புகழ்பெற்ற சிங்களத்தின் இடைநிலைத் தளபதிகளைப் படையணிகளின் தளபதிகளாக சரத் பொன்சேகா நியமித்து வருகின்றார். 57 ஆவது படையணி என்ற பெயரில் புதிய தாக்குதல் படையணியையும் உருவாக்கியுள்ளனர். இது வவுனியாவில் நிலைகொள்ள வைக்கப்பட்டுள்ளது.

மகிந்தரின் சீன விஜயமும் ஆயுதக் கொள்வனவுடன் இணைத்துப் பேசப்படுகின்றது. சிங்கள அரசிற்கு ஆயுதங்களை இப்போது வழங்கிவரும் நாடுகளில் சீனா முக்கியமானதாகும். பாகிஸ்தான், ஈரான் நாடுகளிலிருந்தும் அரசு ஆயுதத் தளபாடங்களை வாங்கிக் குவித்துவருகின்றது.

கொழும்பில் மகிந்த அரசின் உறுதித் தன்மையும் இப்போது அதிகரித்துள்ளது. ஐ.தே.கா கட்சியிலிருந்து பிரிந்துவந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கைப் பலத்தில் மகிந்த அரசு அரசியல் உறுதி பெற்றுள்ளது.

சிங்கள அட்சியாளர்களின் அரசியல் உறுதித்தன்மை தமிழர்களுக்கு எதிரான இன அழிப்புப் போரை தீவிரப்படுத்துவதற்குத்தான் பயன்படுத்தப்படுவது சிங்களத்தின் ஒரு வரலாற்று வழமை.

(02 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் அதிகாரபூர்வ ஏடு

ஒரு சர்வதேச ஆவணத்தின் பரிதாப நிலை

புலிகள் இயக்கத்திற்கும் சிங்கள அரசிற்கும் இடையில் போர்நிறுத்த உடன்பாடு கைச்சாத்திடப்பட்டு ஐந்து வருடங்கள் பூர்த்தியாகிவிட்டன.

தமிழ் மக்களின் இனப்பிரச்சினைக்கு நிரந்தரமான வகையில் அரசியல் தீர்வு காண்பதுதான் உடன்பாட்டின் முக்கிய நோக்கமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

ஆனால் இந்த வரலாற்று உடன்பாட்டைச் சிங்கள அரசு கசக்கிக் குப்பைக் கூடைக்குள் வீசிவிட்டது. நிரந்தர அரசியல் தீர்வு என்ற அந்த இலட்சியமும் இப்போது பகற்கனவாகிவிட்டது.

கடந்த ஐம்பது வருடகால தமிழ் - சிங்கள இனப்பிரச்சினை வரலாற்றில் தமிழர் தரப்புடன் செய்து கொள்ளப்பட்ட அனைத்து உடன்பாடுகளையும் சிங்கள அரசு கழித்தெறிந்து அவற்றைக் கேவலப்படுத்தியது என்பது உண்மையே. இந்த உடன்பாடுகள் அனைத்துமே தமிழ் - சிங்களத் தரப்பினருக்கிடையேயான உள்நாட்டு உடன்பாடுகளாகவே இருந்தன.

உள்நாட்டுக்குள் இரு தரப்பாலும் செய்யப்படுபவ்வரசியல் உடன்பாடுகளைச் சிங்கள அரசு மதிக்காமல் விட்டதன் எதிரொலியாகவே தற்போதைய போர்நிறுத்த உடன்பாடு சர்வதேசத்தின் முன்னிலையில் முன்று தரப்புப் பங்குபெறும் அரசியல் ஆவணமாகப் பரிணமித்திருந்தது.

ஆயினும், சர்வதேசச் சமூகத்தை நேரடிச் சாட்சியாக வைத்துக்கொண்டு வரையப்பட்ட இந்த அரசியல் ஆவணத்தையும் சிங்கள அரசு காலில் போட்டு மிதித்து விட்டது.

சிங்களத்தின் இந்தப் பொறுப்புணர்ச்சியற்ற தன்மையைச் சர்வதேச சமூகமும் வேடிக்கை பார்ப்பது ஆச்சரியமளிப்பதாக உள்ளது.

சர்வதேச ஆவணம் ஒன்றை ஒரு தரப்பு மீறியதற்கு அந்தத் தரப்பினருக்கு எதிராகச் சர்வதேச சமூகம் திரும்புவதும் சாத்தியமான அனைத்துவகை அழுத்தங்களையும் பிரயோகித்து அந்தத் தரப்பினரை வழிக்குக் கொண்டுவர முயற்சிப்பதும் தற்போது போர்நிறுத்த உடன்பாடு விவகாரத்தில் கடைப்பிடிக்கப்படாமல் போனது தமிழ் மக்களுக்கு அதிர்ச்சியையும், கவலையையும் அளித்துள்ளது. 'தமிழரின் இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்கான மார்க்கம் இராணுவ வழிப்பட்டது' என்பதே சிங்கள அரசின் நிரந்தரக் கொள்கையாக இருந்து வருகின்றது. சிங்கள அரசின் இந்த இராணுவவாத அணுகுமுறை காரணமாகவே அனைத்து அமைதி வழி முயற்சிகளும் தவிடுபொடியாகி வருகின்றன.

'இலங்கையின் இனச்சிக்கலை இராணுவ வழியில் தீர்க்க முடியாது. அரசியல் தீர்வே காணப்படவேண்டும்.' என்று சர்வதேச சமூகம் இடைவிடாது கூறிவருகின்றது.

ஆனால் சிங்கள அரசு தொடர்ந்தும் சர்வதேச அபிப்பிராயங்களுக்குச் செவிசாய்க்காமல் போர்வழியை நாடித் தமிழ் மக்கள் மீது சொல்லுவானாத துன்பங்களைச் சுமத்தி அவர்களை இனப்படுகொலை செய்துவருவதை சர்வதேச சமூகம் பார்த்துக்கொண்டுதான் இருக்கின்றது.

சிங்கள அரசானது தனது இராணுவ வழி அணுகுமுறைகளை நியாயப்படுத்தச் சர்வதேச பரிமாணம் கொண்ட சில அரசியல் சொற்பதங்

களைப் பயன்படுத்தி உலக நாடுகளை ஏமாற்றிவருகின்றது.

"பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான போர்" "அரசின் இறைமை மற்றும் நில ஒருமைப்பாட்டை பாதுகாக்கும் உரிமை" என்ற வாசகங்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு தமிழர் மீதான இனக்கொலையைச் சிங்கள அரசு நியாயப்படுத்த முனைகின்றது.

சிங்கள அரசின் இந்தக் கொலைகாரத் தந்திரத்தை நிராகரிக்காமல் சர்வதேச சமூகமும் மெளனமாக இருப்பது சிங்கள அரசிற்கு வசதியாகப் போய்விடும்.

அதனால்தான் உலக நாடுகளின் கண்டனங்களையும் பொருட்படுத்தாமல் தமிழ் மக்கள் மீது போர் அனர்த்தங்களைச் சுமத்தி தமிழின அழிப்பைத் தொடர்கின்றது.

சர்வதேச சமூகத்தின் எச்சரிக்கைகளைக் காசிசனைகளைப் புறந்தள்ளிவிட்டு இனப்படுகொலைகளைத் தொடரும் அரசுகளுக்கு எதிராகச் சர்வதேச சமூகம் வெற்றிகரமான நடவடிக்கைகளை முன்னர் எடுத்திருக்கின்றது.

அதன் விளைவாக தென் சூடான், கொசோவா, மொன்ரீக்கோ மக்களுக்கு நின்மதியான வாழ்வும் அரசியல் விடுதலையும் கிடைக்க உலக சமூகம் ஏற்பாடுகள் செய்துள்ளது.

அங்கெல்லாம் ஆக்கிரமிப்பு அரசுகளின் இறைமை - நில ஒருமைப்பாடுகள் என்ற கோசங்களைச் சர்வதேச சமூகம் கருத்தில் எடுக்கவில்லை. தனது ஆட்பலத்தில் வசிக்கும் மக்களை இனப்படுகொலை செய்யும் ஒரு அரசிற்கு மேற்குறித்த அரசு உரிமைகள் பற்றி குரல் எழுப்ப உரிமை இல்லை என்பதுதான் சர்வதேசத்தின் தார்மிக நிலைப்பாடாக இருக்கின்றது.

இந்தத் தார்மிக நிலைப்பாட்டை இலங்கை விவகாரத்தில் கடைப்பிடிக்கச் சர்வதேச சமூகம் பின்னடிப்பது ஒரு விளங்காத புதிராகவே தமிழ் மக்களுக்கு உள்ளது.

போர்நிறுத்த உடன்பாட்டையும் அப்பட்டமாக மீறி போரைத் தொடர்த்து தமிழர் நிலங்களையும் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு தமிழ் மக்களையும் அகதிகளாக்கிக்கொண்டு மகிந்த அரசு சமாதானம் பற்றியும் பேசுவது எவ்வளவு அபத்தமாக உள்ளது.

ஒரு இன அழிப்பு அரசின் கைகளில் சீக்கி ஒரு சர்வதேச ஆவணம் கேலிப்பொருளாவதைச் சர்வதேச சமூகம் இன்னும் எவ்வளவு காலத்திற்கு பார்த்துக்கொண்டிருக்க விரும்புகின்றது.

போர்நிறுத்த உடன்பாடு சந்தித்துள்ள பரிதாபநிலை சர்வதேச சமூகத்தின் அரசியல் நேர்மையை கேள்விக்குள்ளாக்கியுள்ளது.

இந்த அரசியல் ஆவணத்தில் நம்பிக்கை வைத்திருந்த தமிழ் மக்களையும் அரசியல் தீர்வு தொடர்பாக அவநம்பிக்கைக்குள் தள்ளியுள்ளது.

சர்வதேச சமூகம் தனது மெளனத்தைக் கலைத்துப் போர் வெறுகொண்டு இன அழிப்புச் செய்யும் சிங்கள அரசை தண்டிக்கும் வகையில் தமிழரின் அரசியல் அபிப்பிராயங்களுக்குக் குரல் கொடுக்க வேண்டும் என்று தமிழ் மக்கள் எதிர்பார்க்கின்றனர்.

(01ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஜே.ஆர் அரசும் சந்திரிக்கா அரசும் இவ்விதமாக தாம்பெற்ற அரசியல் உறுதித் தன்மையைப் போரைத் தீவிரப்படுத்தவே பயன்படுத்திமிருந்தனர். இப்போது மகிந்தரும் அந்த வரலாற்றுத் தடத்திலேயே பயணிக்கின்றார்.

தமிழின் அழிப்பு விடயத்தில் உலகின் கண்டனங்களையும் அரசியல் அழுத்தங்களையும் மகிந்த அரசு ஒரு பொருட்டாக மதிப்பதாகத் தெரியவில்லை. வன்னிமீதான ஒரு பெரும் போருக்காக சிங்கள அரசு அனைத்துவகைத் தயார்ப்படுத்தல்களையும் செய்துவருகின்றது

என்பதுதான் உண்மையாகும். சிங்கள அரசின் இந்தப் பெரும்போரைத் துணிவுடன் எதிர்கொள்வதைத் தவிர தமிழ் மக்களுக்கு மாற்று வழிகள் ஏதுமில்லை.

தமிழரின் படைபல அதிகரிப்பும் கடந்த போர் காலங்களைப்போல் தமிழ் மக்களின் வீரச் செயற்பாடுகளும் சிங்களத்தின் போரை முறியடிக்கப் போதுமானவையாகும்.

அண்மைய மாதங்களில் ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர் யுவதிகள் புலிகள் அணியுடன் இணைந்துள்ளனர். ஆட்பலத்தில் புலிகள் இயக்கம் பெரிய வளர்ச்சியைக் கண்டுவருகின்றது.

"வீட்டுக்கு ஒருவர் நாட்டிற்காக" என்ற போராட்ட கோசம் இன்று தமிழர் படைபலத்திற்கு நம்பிக்கையான அடித்தளமிட்டுவருகின்றது. இந்தப் போராட்ட கோசம் முழுமையடையும் வகையில் ஒவ்வொரு வீடும் ஒரு வீரனை அல்லது வீராங்கனையைக் களம் அனுப்பி இந்த ஆட்பல அதிகரிப்புத் திட்டத்தை முழுமையடையச் செய்விப்பது தமிழரின் வரலாற்றுக் கடமையாகிவிட்டது.

எதிரியின் ஜெயசிக்குறு ஆக்கிரமிப்புத் திட்டத்தைப் புலிகள் இயக்கம் முறியடித்து வெற்றிவாகை குட உறுதுணையாக

இருந்த வன்னி வாழ் மக்களை இனிவரப் போகும் பெரும் போரையும் முறியடிக்கப் புலிகள் இயக்கத்திற்கு ஒத்துழைப்புகள் வழங்கவேண்டும். தமிழீழத் தனியரசை அமைக்கும் நில மீட்புக்கான போர் வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பை உந்துதலாமாகக்கொண்டே இயங்கப்போகின்றது.

வரப்போகும் போர்க் காலத்தையும் அதன் நெருக்கடிகளையும் சவாலாக எதிர் கொண்டு போரை வென்று புதிய வரலாறு படைக்கத் தயாராகுவோம்.

ஏலவே எழுதப்பட்டது போல சிங்கள அரசியல் பொதுவரங்கத்தில் நடைபெறும் பெரும் கேளிக்கை நிகழ்ச்சியாகியுள்ளது. அதன் இணையற்ற கேளிக்கை நாயகனாக மகிந்தர். தெற்கின் சாதாரண இடப்போது சிறிலங்காவின் அசாதாரணன். பெலியத்தை யின் பெரும் மகன் இப்போது அரசியல் நயவஞ்சகத்தின் தலைமகன். குள்ளாறி ஜே.ஆரை மிஞ்சி விட்ட பெருநரி. அரசியல் பங்குச் சந்தையில் இப்பொழுது கொடிக்கட்டிப் பறந்து வரையறுக்கப்பட்டு மகிந்தரும் சகோதரம் என்கிற வணிகக் குழுமமே. எதிலும் பத்து விழுக்காடு தரகுப் பணம் கேட்பதற்கு பசில் ராஜபக்ச என்று பெயர் என்பதே கொழுப்புச் சேச்சு. மகிந்தரின் குழுமத்தின் பங்குதாரர்களோ மிக ஆச்சரியகரமானவர்கள். கி.மு. கி.பி என்பது போல மு.தா - பி.தா (முன்பு தாவியோர் - பின்பு தாவிக்கொண்டிருப்பவர்). காட்டினடையத்திடை மந்திரிகள் தாவலுது போல அரசியல் வாதிகள் தாவிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். கடைசித் தாவலின் அட்டக்கணிப்பு அறிக்கை

தலைவரும் எதிர்க்கட்சியுமாக பாரம்பரிய பலம்மிக்க ஜ.தே.க. காட்சி தருகின்றது. தனது வாயத்தைவிட்டு குதிரைகள் வேகமாக ஓடுவதை முகவாயைத் தடவியவரே பார்த்திருக்கும் ரணில் நிரந்தரமாக எதிர்க்கட்சி வரிசையான்கிற கேள்வி சிங்களத்தில் எழுகின்றது. இதேவேளை பாரம்பரிய எதிர்க்கட்சி பலவீனமடைய அதை தார்பார்த்துக் காத்துக் கிடந்த 38 பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட ஜே.வி.பிக்கோ அதிர்ச்சி மேல் அதிர்ச்சி. ஏனெனில் அவர்கள் விரும்பிய பெரு வாய்ப்புக் கிட்டுகின்றது. ஆனால் அவர்கள் முழுமையாக ஆயத்தமாகாத நிலையில் பெரிதும் எதிர் பாக்காத வேளையில் வருகின்றது. மகிந்தரை இனிமேல் நிறுட திரையாக, பகடையாகப் பயன்படுத்த முடியாமல் போகும் வேளையில் அவர் பலவீனம் அடைவதற்குப் பதிலாக பலத்தோடு ஜே.வி.பிக்கோ சவால் விடும் நிலையில் - எக்குத் தப்பான நேரத்தில் இவ்வாய்ப்பு வந்துள்ளது. எனவே பலம்மிக்க எதிர்க்கட்சியாகி அடுத்த அரசை அமைக்கும்

அளவு பாரிய அமைச்சரவை எனும் பழுவைத் தொடர்ந்து சிங்களத்தால் தாங்கமுடியாது. இதனை நிருவகிக்க முடியாதென்பது ஒருமூலம். மறுபுறமே போட்டி, பொறாமை, உட்பூசல், பகைமை நிரம்பிய ஒரு கைதேந்தக் கூட்டத்தை ஒரு முட்டைக்குள் கட்டி எவ்வளவு காலம் வைத்திருப்பது? இப் பாவச்சமையை இறக்க அவர் பொதுத்தேர்தலுக்குப் போவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என கொழுப்பு ஆய்வாளர் பலரும் கருதுகின்றார்கள். இவ்வாறு மகிந்தரின் அரசியல் சித்து விளையாட்டுக்களைத் தந்திரோபாய அடிப்படையில் வெற்றியும் மூலோபாயத்தில் படுதோல்வியுடைய வரலாறு விரைவில் வகைப்படுத்தும்.

இதேவேளை சிங்களவர்கள் தீகைப் போடும், சர்வதேசம் வியப்போடும் பார்த்து நிற்க எம் மக்களோ கண்ணீரும், செந்நீரும் சிந்தி எப்போதும் போலவே எல்லாவற்றையும் தாங்கியும் தாக்குப்பிடித்தும் அடுத்து வரும் நாட்களின் அணைத்து விளைவுகளுக்கும் முகம் காட்டுக ஆயத்தமாகின்றார்கள். இவ்

சிங்களவர் சிங்களவரோடு செய்த உடன்பாடுகளையே கிழித்தெறியத் தொடங்கிவிட்டது. இங்குள்ள நகைப்பு என்னவென்றால் மகிந்தரோடு இணைய முற்பட்ட கட்சிகள் தங்களோடு ஒரு புரிந்துணர்வு உடன்பாட்டினை செய்யுமாறு கோரியபோது மகிந்தர் ஒரேயடியாக மறுத்துவிட்டமை கவனிக்குத்தக்கது. கடந்த சனவரி 28ம் திகதியன்று கண்கொள்ளாக காட்சியொன்று கொழுமப்பில் நடந்தேறியது. சேய்தியாளர் முன்னிலையில் ஜ.தே.க. கட்சி தவிசாளர் ருக்மன் கடந்த வருடம் ஒக்டோபர் 12ம் திகதி செய்யப்பட்ட இருகட்சிகளுக்கிடையிலான புரிந்துணர்வுப் பத்திரத்தைக் கிழித்தெறிந்தார். இக்காட்சியை 1958ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 09ம் திகதி அலரி மாளிகையில் முன் குத்தியிருந்து அப்பட்டம் செய்த பிக்குகள் முன் பண்டாரநாயக்கா பண்டா - செல்வா உடன்பாட்டினைக் கிழித்தெறிந்த காட்சியோடு எம் மக்கள் தொடர்புபடுத்துகின்றார்கள். இங்குள்ள மிகச் சுவையான விடயம் போற்றியுத்த உடன்பாட்டினைக் கிழித்தெறியக் கோரியும் நோர்வேயை வெளியேற்றக் கோரியும் 2004ம் ஆண்டு சந்தையான என்கிற பெயரில் மகிந்தரோடு ஜே.வி.பியினர் செய்த உடன்பாட்டினை மகிந்தர் கிழித்தெறிந்த விதம் தான். ஆகவே இதிலிருந்து பெரும் நீதி

இராசபக்சரின் இராச்சியம்

- க.வே. பாலகுமாரன் -

யிது. சிறிலங்கா சு. கட்சி - 58, எல்.எஸ்.எஸ்.பி - 01, சி.பி. - 02, இ.தொ.கா - 08, ம.ம.மு - 02, எம்.ஈ.பி - 02, யோரியல் - 02, டக்ளஸ் - 01, அ.தா.வுல்லா - 02, ஜா.கே உறுமய - 09, ஜ.தே.க மு.தா - 06 + பி.தா - 18, மு.காங்கிரஸ் - 06 + 04, மொத்தம் - 121. உலக அதிசயம் இது. எல்லாக்கட்சியும் ஆளும் கட்சிகளாகும் அதிசயம்.

121 பிரதிநிதிகளில் 104 பேருக்கு பதவிகள். (அமைச்சர் 52 - அமைச்சர் அமைச்சர் - 33 - பிரதி அமைச்சர் - 19) தாமிக அரசியல் மொழியில் கூறினால் எல்லாவகை விழுப்பங்களும், சனநாயகம் பண்புகளும், அரசியல் நாகரிகமும் போட்டு முடிப்பட்டு பிணக்கிடக்கே சிங்கள அரசியல் கட்டமைவு. இதற்குள்ளே பேரினவாத வெறிபிடித்த போலித்தறவிகள், பாதாள உலகின் பாசககள், ஊழல் மன்னர்கள், வங்குரோத்து அரசியல் வாதிகள் - பேராசைக்காரர்கள் எல்லோரும் மகிந்தரின் கூடாளிகளாக, பிணங்களை நறுகின்றார்கள். இதனை எவ்வீதம் அழைப்பது? அமெரிக்க அந்நிக்கெதிராக அமெரிக்காவில் இருந்துகொண்டே இடைவிடாத குரல் எழுப்பும் அறிஞரும் பண்பாளருமான நோம் சொம்ஸ்க்கி கூறுகின்றார்.

“இம் முதலாளியக் கட்சிகளெல்லாம் உண்மையிலேயே வெவ்வேறானவை அல்ல. ஒரே கட்சியின் இரு கிளைகளே. இங்கு

அறியாமையே பலம் அமைதியே போர் அடிமைத்தனமே சனநாயகம்”

மகிந்தரின் ஆட்சிக்குப் பொருத்தமான வரையறுப்பு. இப்போதெழும் கேள்வி யென்னவென்றால் இத்தகைய அசாதாரண அரசியல் மாற்றம் ஏற்படுத்தப்போகும் விளைவுகள் எவ்வாறிருக்கும் என்பதுதான். நாடாளுமன்றப் பெரும்பான்மைப் பலம் பெற்றுள்ள நிலையில், மகிந்தர் இனி என்ன செய்யப் போகின்றார்?. இலங்கையின் சிக்கல்களுக்கு அவர் வழங்கப்போகும் தீர்வென்ன? பிணிகளுக்கு மருந்தென்ன? தரும் ஆகப்பத்திரியோல் மாறிவிட்ட சிறிலங்காவின் நவீன ஓடலியாகியுள்ள மகிந்தர் வழங்கும் மருந்துக்கலவை எவ்வாறிருக்குமென நாம் ஊகிக்க முடியும். அபாயகரமான நச்சுக்கலவையிது. யோரின வாதம், இராணுவவாதம், இரண்டகம் கலந்த கலவை. இவற்றினால் உடனடியாக ஏற்படும் மிகப் பாதுகா விளைவு இலங்கையின் சனநாயகக் கூட்டமைப்பின் மீதான அதிர்ச்சிகரமான தாக்கங்கள் தான். சனநாயகம் என்பதன் அர்த்தம் பெறாப்படிமம் தகுதியும் வாய்ந்த எதிர்க்கட்சியிலேயுள்ள உள்ளது என்பார்கள். ஆளும் கட்சியின் தவறுகளை ஆக்கபூர்வமாகக் கட்டிக் காட்டி, அவை எல்லை மீறாது கண்காணித்து முடியாதவிடத்து அடுத்த அரசாங்கத்தை அமைக்க ஆயத்தமாக இருந்தல். 13 நாடாளுமன்றங்கள், 16 எதிர்க்கட்சித் தலைவர், (சிலபேர் பலமுறை) 59 சந்தர்திர திணைகள். இன்றைய நிலையில் மிகப் பரிதாபகரமான, பலவீனமான அரசியல் முன்னெடுப்பு நிறைந்த எதிர்க்கட்சித்

ஆளும் கட்சியாக தனித்து தேர்தலில் நின்று வெல்லும் வல்லமையை ஜே.வி.பி பெற்றுள்ளதா என்பது கேள்விக்குறியே. அவர்களது ஒழுக்கான கட்டமைப்பு, தொழிற்சங்க மானவர் பலம், தீவிர பரப்புரை யுத்திகள் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டாலும் மகிந்தரின் நரித்தனம் அடக்குமுறைக்கு எதிராக, (அதாவது தமிழ் மக்களை ஒடுக்கப் பயன்படுத்தாமாறு ஜே.வி.பி கோரிய அதே அடக்குமுறைகள்) ஜே.வி.பி தாக்குப்பிடிக்குமா? காலம் சொல்லவேண்டிய பதில் இது. ஆனால் எம் மக்கள் ஒன்றை உறுதியாகச் சொல்லுவார்கள். இன ஒடுக்கு முறை, இன மேலாதிக்க நிலைப்பாட்டிலிருந்து கொண்டு முன்னைய இரு தடவைகளிலும் விட்ட அதே தவறுகளை விட்டவண்ணம் மக்கள் நலனை முன்னிலைப்படுத்துதல் முற்போக்கான அரசாங்கத்தை அமைக்கப் போவதாக ஜே.வி.பியினர் கூறுவது காணல் தந்திரே. இவை எவ்வாறிருப்பினும் தன்ன

மகிந்தர் இனி என்ன செய்யப்போகின்றார்?.

இலங்கையின் சிக்கல்களுக்கு

அவர் வழங்கப்போகும் தீர்வென்ன?

பிணிகளுக்கு மருந்தென்ன?

தருமாசுப்பத்திரியோல் மாறிவிட்ட

சிறிலங்காவின் நவீன ஓடலியாகியுள்ள

மகிந்தர் வழங்கும் மருந்துக்கலவை

எவ்வாறிருக்குமென நாம் ஊகிக்க முடியும்.

அபாயகரமான நச்சுக்கலவையிது.

நிலைப்படுத்த மேலும் காலம் கோரவே தீவுகளைப் பிண்தள்ளிப் போடவே மகிந்தரால் இனி முடியாதென்பது தெளிவு. இந்தியா விற்கும், அமெரிக்காவிற்கும் அவர் கொடுத்திருக்கும் உறுதிமொழி இதையே சுட்டுகின்றது. எனினும் மகிந்தர் முன்னால் முன்று தெரிவுகள் உள்ளன. எல்லாவற்றையும் திசை திருப்பும் ஏமாற்றுத்தன யுத்திகளைத் தொடர்தும் கையாண்டு எல்லா காத்திலும் பு கத்து வதா? (அரைகுறைத் தீவு, பேச்சுவார்த்தை - காலம் இழுத்தடிப்பு) அல்லது படுகின் மேல் பழியைப் போட்டு பேச்சுக்கு வரவழைக்கவே போட்டுள்ளக்கூறி பெரும்போரைத் தொடுப்பதா? அல்லது உண்மையாகவே நீதியானதொரு அரசியல் தீர்வை முன்வைப்பதா? இறுதித் தெரிவைச் செய்ய ஜே.வி.பியும், ஜாதிக்க லெல் உறுமயவும் விடாதென்பதற்கு அப்பால் மகிந்தரின் சிங்கள மனமுள் விட்டென்பதே இடமைய உண்மை. எவை வாய்ப்புபெறும்பினும் அரசியல் தீர்வைக் காணவே கட்சித்தாவலை ஏற்கின்றேன், புலிகளைப் பேச்சுக்கழைக்கவே போர் செய்கின்றேன் என தொடர்ந்தும் அவர் கூறும் பசப்புக்களுக்கு அப்பால், இவ் யானை

என்ன? பேசுவதே மிகக் கடினம். அவ்வாறு பேசி உடன்பாட்டிற்கு வந்தாலும் உடன்பாட்டைப் பிணுவிட மிகக் கடினமாயின் முடிவுதான் என்ன? ஜே.வி.பியினருள்ள மகிந்தரின் உடன்பாட்டிற்கு முக்கிய காரணமாக இருந்த மங்கள விற்கு நடந்தவற்றை நாங்கள் இப்போதும் காண்கின்றோம்.

வரலாற்றின் சில பக்கங்கள் இப்போது புரட்டப்படுகின்றன. லண்டன் ரைம்ஸ் சனவரி 27, 1986 ஜே.ஆர் சொல்லுகிறார். “நான் டெல்லியைப் பற்றியோ, லண்டனைப் பற்றியோ வேறெந்த நாட்டைப்பற்றியோ கணக்கில் எடுக்கமாட்டேன். எனது இராணுவம் நன்கு பயிற்சிபட்டு நன்றாக ஆயுதமயமாக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு இராணுவப் பிரச்சினைக்கு இராணுவத்தீர்வே சரி. நான் இப்போரை வென்றுகொண்டிருக்கிறேன். எனக்கு வெற்றியே முக்கியம் வேறெதுவும் அல்ல.” 1990 சனவரி 18 ரஞ்சன் சொல்கின்றார். “புலமைத் தேடியழிக்கப் பறப்பட்டுவிட்டேன். எதைமும் அரைகுறையாகச் செய்து எனக்குப் பழக்க மில்லை. நான் பிரபாகரனுக்கு விடுகின்றேன் சவால். அவர் எனது தலையை எடுக்கவிரும்பு கிறார். நான் அவரது தலையை எடுப்பேன்” 1997 மார்ச் 14 ரத்வத்தை சொல்கிறார் “நான் பிரபாகரனோடு கை குலுக்குவேன். எப்போது? அவர் தேற்றினேன், நான் வென்றேன். அப்போது நாம் உலக இராணுவங்களுக்கு கரந்தடிப் போர்முறை பற்றி ஒன்றிரண்டு விடயங்களைக் கற்பிப்போம்.” இப்போது இறுதியாக மகிந்தர். வாய்க்கின்ற வேறு வார்த்தைகள் ஒன்று.

அன்பாளனும் பண்பாளனும் நாட்டுப் பற்றுள்ளுமான க.வி. சொல்லிச் சென்றுள்ளார். இன்றைய இரவை அவனிடம் இழந்தோம் இனிவரும் பகலும் எமதென்பதில்லை எங்கள் வீதியை அவனிடம் இழந்த பின் எங்கள் முன்றிலும் எமதென்பதில்லை - எனவே எங்கள் வீதியை எமக்கென மீட்போம் எங்கள் முன்றிலை நிச்சயம் செய்யும். ●

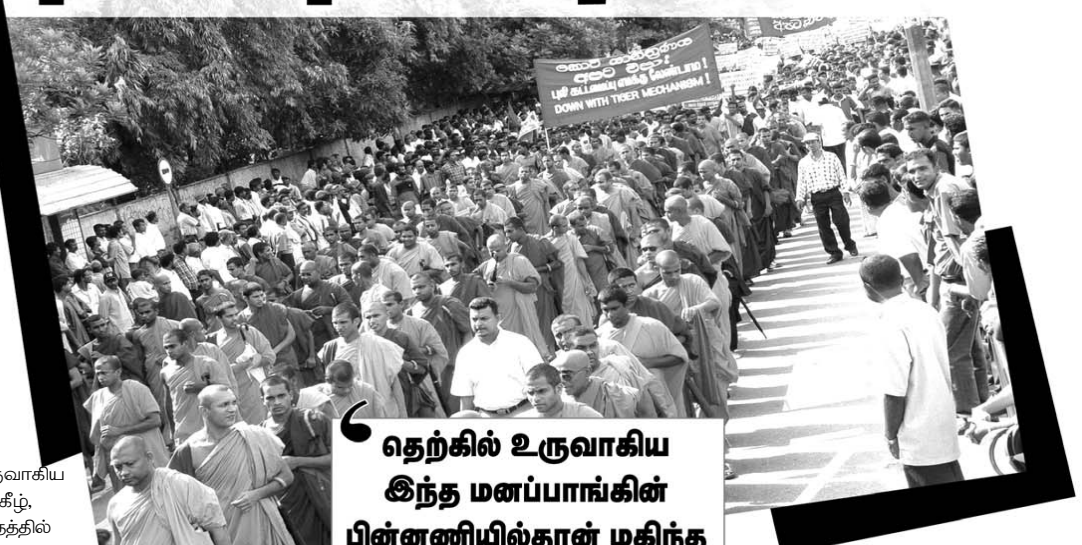
ஐந்து வருடத்தின் முன் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இலங்கை அரசாங்கத்திற்கும் இடையில் நோர்வேயின் அனுசரணையோடு செய்து கொள்ளப்பட்ட யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையின் பின்னான காலத்தில், சர்வதேச அரசியல் நிலைமைகளின்படி இந்தீவில் மீண்டும் ஒரு முழு அளவிலான யுத்தம் வெடிக்க வாய்ப்பில்லை என்பதே அரசியல் ஆய்வாளர்களின் மிகத் திண்மையான கருத்து நிலைப்பாடாக இருந்துவந்தது. ஆயினும் இன்று சர்வதேச நிலைமைகளில் மாற்றம் ஏதும் நிகளாதபோதும் யுத்தம் வந்துவிட்டது. சர்வதேச வர்த்தக அரசியல் நிலைமைகளின்

சர்வதேசச் சமூகத்தால் விளங்கப்பட்ட ஒன்று தான். இதற்கு இடைக்காலத் தன்னாட்சி அலகையோ, சுனாமி நிவாரணக் கட்டமைப்பையோ, துணை இராணுவக் குழுக்களையாவது கட்டுப்படுத்திய உயிரச்சுறுத்தலற்ற சூழலையோ வளங்காமல் சமாதானம் மேற்கொண்டு நகர்வதென்பது நடக்கக்கூடிய கரியமல்ல என்பது சர்வதேசச் சமூகத்தால் விளங்கப்படாமலில்லை. ஆனால் இதற்கு சமாதானத் தோல்விக்கு உள்நாட்டில் ஏற்பட்ட ஆட்சி மாற்றம்தான் காரணம் என்ற மேம்போக்கான பார்வையுண்டு. ஆட்சி மாற்றத்தால் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட அசௌகரியங்களுக்காக தங்கள் வசதிக்காக

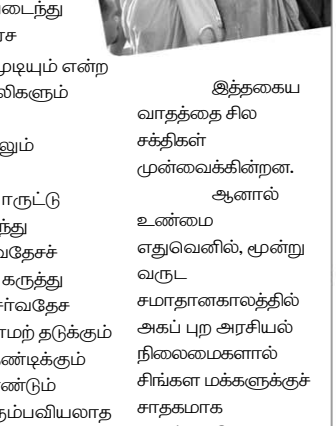
முன்னெடுப்பது தேசவிரோதம் என்ற நிலையை தோற்றுவித்தது. இத்தகைய நிலைகளால் ஆட்சியாளர்கள் இதற்குச் செவியாய்க்க வேண்டியிருப்பதாக தம்மை நியாயப்படுத்தியும் கொண்டனர். ஆனால் இத்தகைய நிலையைத் தொற்றுவித்த கத்திரதாரிகளே அவர்கள்தான். மேலும் இந்த நிலையை மாற்றியமைக்க அவர்கள் தம் பங்கிற்கு எந்தவொரு முயற்சியைத்தானும் எடுத்திருக்கவில்லை தெற்கில் உருவாகிய இந்த மனப்பாங்கின் பின்னணியில்தான் மகிந்த சிந்தனை வெற்றிகண்டது. அவ்வாறில்லாமல் மகிந்த வென்றதனாற்றான் இந் நிலைமை தெற்கில் உருவாகியதென்பது தவறானது.

யுத்தத்தை நோக்கி

நலன் பொருட்டு இலங்கைத் தீவை யுத்தமற்ற ஸ்திரீரமான அரசியல் நிலவும் பூமியாகப் பேண வேண்டும் என்ற ஒரு தேவை சர்வதேச சமூகத்திற்கு சில வருடங்களின் முன்பே மேலெழுந்துவிட்டது. கொங்கொங் நாடு சீனாவிடம் கையளிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து இத்தேவை அதிகம் முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றது. 2001 செப்டம்பரை தொடர்ந்து மேற்கு மயப்பட்ட சர்வதேசச் சமூகம் தன் அரசியலுக்கு முட்டுக்கட்டையாக இருந்த பல உலக விடயங்களைத் தமக்குச் சார்பாகக் கையாளக்கூடிய புறநிலையை படைத்தன. இதனால் சர்வதேச

அரசியல் திருப்பம் கண்டது. இவ்வாறு உருவாகிய புதிய சர்வதேச அரசியல் நிலைமைகளின் கீழ், அப்போது இலங்கைத் தீவில் நிகழ்ந்த யுத்தத்தில் விடுதலைப் புலிகள் வலுச் சமநிலையை அடைந்து விட்டிருந்த சூழலில் இலங்கைத் தீவை சமரச முயற்சியின் மூலம் யுத்தமற்ற பூமியாகக் முடியும் என்ற நம்பிக்கை பிறந்தது. இதற்கு விடுதலைப் புலிகளும் அரசாங்கமும் இணக்கிக் கொண்டமை தோற்றம்கொண்ட புதிய புறநிலையை மேலும் வலுப்படுத்தியது. மேற்சொன்ன அடிப்படையின் பொருட்டு உருவாகிய புதிய யுத்தநிறுத்தச் சூழலிலிருந்து எத்தரப்பாயினும் யுத்தத்திற்குச் செல்ல சர்வதேசச் சமூகம் அனுமதிக்கப் போவதில்லை என்ற கருத்து நிலை பெற்றது. கூடவே, திருப்பம் கண்ட சர்வதேச நிலைமைகளின் கீழ் யுத்தத்திற்குச் செல்லாமல் தடுக்கும் அல்லது யுத்தத்திற்குச் செல்லும் தரப்பை தண்டிக்கும் வல்லாண்மையை சர்வதேசச் சமூகம் கொண்டும் இருந்தது. இதன் பிரகாரம் யுத்தத்திற்கு திருப்பவியலாத

தெற்கில் உருவாகிய இந்த மனப்பாங்கின் பின்னணியில்தான் மகிந்த சிந்தனை வெற்றிகண்டது. அவ்வாறில்லாமல் மகிந்த வென்றதனாற்றான் இந் நிலைமை தெற்கில் உருவாகியதென்பது தவறானது. இந்த நிலைமை உருவாகுவதற்கு சர்வதேசச் சமூகம் தன் அரசியல் நடவடிக்கைகளினால் அரசாங்கத்தின் பக்கம் சார்ந்துள்ளதான தோற்றப் பாட்டைக் காட்டியமை முக்கிய காரணம் எனலாம். இதற்கு வொசிங்டன் மாநாடு, புலிகள் மீதான களைய, ஐரோப்பியத் தடை போன்ற இன்னபிறவற்றைக் கூறலாம்.

இவற்றின் விளைவால் அரசாங்கம் யுத்தத்தில் இறங்கியது. அதைத் தடுக்கவோ தண்டிக்கவோ சர்வதேசச் சமூகம் தன் சக்தியைப் பிரயோகிக்க விரும்பவில்லை. ஆனால் சமாதானத்திலிருந்து தம் கால்களை விடுவிக்கவியலவில்லை. புலிகள் தோற்கும் நிலையில் இப்பொழுது உள்ளனர் என்ற சிங்கள அபிப்பிராயத்திற்கு சரி, பிழை காணாமல் சமரசத்தை சாத்தியப்படுத்த முடியாது. யுத்தத்தின் பயனாய் வலுச் சமநிலையில் புதிய நிலைமைகள் நிரூபிக்கப்படாமல் தோல்வியடைந்த சமாதானத்திற்கு உயிரூட்ட முடியாதென்பதை அவர்கள் விளங்கிக் கொண்டதன் குறிகாட்டியாகவே

- பிரபு புத்திரன் -

ஒரு சர்வதேசச் சூழல் விரும்பியோ விரும்பாமலோ புற நிலை யதார்த்தத்தின்படி கட்டமைந்திருந்தது. இப்பொழுது நாட்டில் யுத்தநிறுத்த ஒப்பந்தம் கிழித்தெறியப்படவில்லையெய்யாயினும் யுத்தம் வந்துவிட்டமை மிகவும் வெளிப்படையானது. யுத்தத்தைத் தடுக்கும் அல்லது யுத்தத்தை வலிந்து வெளிப்படையாகத் தொடங்கிய அரசாங்கத்தைத் தண்டிக்கும் வல்லாண்மை சர்வதேச சமூகத்திடம் இருந்தும் அதனை அது பிரயோகிக்கவில்லை. ஆய்வகளைப் பொய்ப்பித்த இந் நிலைமை ஏற்பட்டது எவ்வாறு? ஏற்கனவே தொடங்கிய சமாதானம் தோல்வி கண்டுவிட்டமை தான் மெய்யான யதார்த்தம். பேச்சு மேசையில் நெகிழ்ந்து கொடுக்கத் தயாரில்லாத அரசதரப்பின் அனுசுமுறைதான் இதற்குக் காரணம் என்பது பலவிடயங்களில் வெளிப்பட்டது. இது பகிரங்கமாக ஒப்புக் கொள்ளப்படாவிட்டாலும்

இத்தகைய வாத்தை சில சக்திகள் முன்வைக்கின்றன. ஆனால் உண்மை எதுவெனில், மூன்று வருட சமாதானகாலத்தில் அகப் புற அரசியல் நிலைமைகளால் சிங்கள மக்களுக்குச் சாதகமாக வலுச்சமநிலை மாறிவிட்டது என்ற ஒரு மனப்பாங்கு ஆழமாகத் தெற்கில் உருவாகியமை தான் சிங்கள அரசு நெகிழ்வைக் கடைப் பிடிக்காமல்க்கான மிக அடிப்படையான காரணம். சமாதான காலத்தில் விடுதலைப் புலிகள் அக நிலைமைகளாலும், சுனாமி அனர்த்தத்தாலும் பலவீனமடைந்து விட்டார்கள் என்றும் 'புலிகளுக்கு எதிரான சர்வதேசப் பாதுகாப்பு வலைப்பின்னல்' என்ற ரணிலின் பிரச்சாரத்தின் விளைவாக புலிகளை சீண்டி யுத்தத்தைத் தொடங்கவைத்து சர்வதேசச் சமூகத்தைக் கொண்டு புலிகளைத் தண்டிக்க வாய்ப்பிருக்கின்றது என்றும் ஒரு வலுவான அரசியல் அவா சிங்கள மக்களிடம் தெற்கில் உருவாகியது. இதனால், சிங்கள இனத்துவ மனப்பாங்கு மேலெழுந்து சமாதானத்தை

இதனைக் கொள்ளமுடியும். ஆக சர்வதேச அரசியற் புறநிலை யுத்தத்தை அனுமதித்து அதன் புதிய விளைவுக்காக காத்திருக்கின்றது. இந்த யுத்தம் படைவலுவில் உருவாக்கப் போகும் புதிய விளைவே தமிழர் தலைவியியின் நிர்ணயம் என்பதே அரசியல் மெய்யெயின் வெளிப்படையாக இருக்கின்றது. இதனாற்றான் எல்லாரும் எல்லாரும் யுத்தத்திற்காக என்ற கோசம் இங்கு தீவிரம் பெறுவது தவிர்க்கவியலாது இருக்கின்றது.

பிரேமதாசா அரசுடனான பேச்சுவார்த்தை முறிவடைந்து 1990 யூனில் மீண்டும் போர் வெடித்த போது 'தேசத்தின் குரல்' அன்றன் பாலசிங்கம் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் வசிக்கத்தொடங்கினார். அன்றிலிருந்து சிறிநீரக மாற்றுச் சிகிச்சைக்காகக் கடல்வழி மூலம் பாலா அண்ணை வெளிநாடு செல்லும் வரை அவர் தமிழீழத்திலேயே வசித்தார்.

பாலா அண்ணை தாயகத்தில்

பத்திரிகை வாமிலாக வெளிக்கொணர் வதில் பாலா அண்ணை பெரும்பங்கு வகித்தார்.

பத்திரிகை வெளியீட்டு அனுபவத்திலும் - எழுத்துப் பணிகளிலும் ஈடுபட்ட அனுபவம் குறைந்த போராளிகளாகிய எங்களுக்கு அந்தக் காலத்தில் 'இதழியல்' தொடர்பான அறிவூட்டல்களையும் - கருத்துப்பரப்புரை தொடர்பான எழுத்து நுட்பங்களையும் சொல்லிக்கொடுத்து பாலா அண்ணை எங்களை வழிப்படுத்திவந்தார்.

1984ம் ஆண்டு தமிழ் நாட்டில் இருந்து 'விடுதலைப்புலிகள்' இதழை தலைவர் ஆரம்பித்துவைத்திருந்தார். தமிழ்நாட்டில் இருந்து பன்னிரு

வந்து போராட்டத்தை நேரடியாக வழிநடத்தத் தொடங்கியபோது தமிழ்நாட்டில் 'விடுதலைப்புலிகள்' ஏடு அச்சாவது நிறுத்தப்பட்டது. பின்னர் நடந்த இந்திய - புலிகள் போர்க்காலத்திலும் பத்திரிகை வெளிவரவில்லை.

இந்தியப் படையின் வெளி யேற்றத்தைத் தொடர்ந்து 1990 பெப்ரவரி மாதம் 'விடுதலைப்புலிகள்' பத்திரிகையை மீண்டும் ஆரம்பிக்கு மாறு தலைவர் ஆணையிட்டிருந்தார். எமது இயக்கத்தின் கொள்கைப் பரப்பு

எடாகவும் - அதேசமயம் எமது இனத்திற்கும் போர்

கட்டுரைகளாக எழுதி 'விடுதலைப் புலிகள்' எட்டிற்குத் தருவார்.

அதுமட்டுமல்ல, தலைவர் முன்னெடுக்கும் சமூக வேலைத் திட்டங்கள் மற்றும் நிர்வாக இயந்திரங்கள் தொடர்பான கோட்பாட்டு விளக்கங்களைத் தலைவரின் சிந்தனைக்கு ஏற்ப எழுதி 'விடுதலைப் புலிகள்' எட்டின் வாமிலாக வெளியிட்டுப் பத்திரிகைக்கு ஒரு கருத்துக்கனையைக் கொடுத்தார்.

பெண் விடுதலையும் - புலிகளும், மதமும் - புலிகளும், சாதீயமும் - புலிகளும்... என்ற தலைப்புக்களில் எமது விடுதலை இயக்கத்தின் கொள்கை

நிலைப்பாடுகளை விளக்கிப் பாலா அண்ணை எழுதிய விளக்க உரைகள் பல

'விடுதலைப் புலிகள்' பத்திரிகையும்

'தேசத்தின் குரல்' அன்றன் பாலசிங்கமும்

வசித்த சுமார் 10 ஆண்டு காலம் முழுவதும் தனது பல்வேறு வேலைகளுக்கு மத்தியிலும் எமது இயக்கத்தின் உத்தியோகபூர்வ ஏடான 'விடுதலைப்புலிகள்' பத்திரிகையின் வழிகாட்டியாக இருந்து பல்வேறு வழிகளில் உதவினார்.

விடுதலைப்புலிகள் பத்திரிகை சிறப்பான வகையிலும், அரசியல் மற்றும் இராணுவ விடயங்களைத் தாக்கமிக்கு வகையிலும் எடுத்துச் சொல்வதற்கு எமது எட்டின் வாமிலாக கருத்துப்பரப்புரை செய்த காலப்பகுதியில் பாலா அண்ணையின் ஆலோசனைகளும், உதவிகளும் பத்திரிகையின் வளர்ச்சிக்கும் - வெற்றிக்கும் உறுதுணை புரிந்தன.

போரே! சமாதானமோ! எதுவாக இருந்தாலும் அந்த அந்தக் காலப்பகுதியில் - அந்தந்த விடயங்களுக்கு ஏற்ப தலைவரின் கருத்தை - விளக்கங்களை எமக்குத் தெளிவுபடுத்தி இயக்கத்தின் நிலைப்பாடுகளை எமது

இதழ்கள் வரை 'விடுதலைப்புலிகள்' ஏடு வெளியிடப்பட்டிருந்தது.

அன்றைய காலகட்டத்திலும் பத்திரிகையின் மேற்பார்வையாளராக பாலா அண்ணைவரவே தலைவர் நியமித்திருந்தார்.

போராட்டத்தின் ஆரம்ப நிலையான அன்றைய காலகட்டத்தில் 'விடுதலைப்புலிகள்' எட்டின் மூலம் உலக விடுதலைப் போராட்டங்கள் பற்றி - போராட்டத் தலைவர்கள் - அவர்களின் கோட்பாடுகள் பற்றி பாலா அண்ணை எழுதி வெளியிட்ட கட்டுரைகள் போராளிகள் மத்தியிலும் - மக்கள் மத்தியிலும் நன்கு பிரபலமாகியிருந்தன. தமிழ்நாட்டின் வசதிக் கேற்ப அப்போது வெளிவந்த அந்தப் பன்னிரு இதழ்களும் நவீன அச்சு இயந்திரத்தின் உதவியுடன் அழகுற வெளிவந்திருந்தன.

1986ம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள் தமிழ்நாட்டை விட்டகன்று தாயகம்

அறிவை வழங்கி - போர்ப்பண்பூட்டும் வேலையையும் 'விடுதலைப்புலிகள்' பத்திரிகை செய்யவேண்டும் என்றும் தலைவர் பணித்திருந்தார்.

பதின்மூன்றாவது இதழிலிருந்து 'விடுதலைப்புலிகள்' ஏடு தலைவரின் எண்ணத்தைச் சுமந்தவாறு, அதன் கருத்துப் பரப்புரைப் பணியைச் சிறப்புறச் செய்துவருகின்றது.

பத்திரிகைக்கு ஆலோசனைகளை வழங்குவதுடன் மட்டும் பாலா அண்ணையின் கடமை முடியவில்லை. தேவை ஏற்படும் போதெல்லாம் தானே இயக்க நிலைப்பாடுகளைக் கட்டுரைகளாக வரைந்து 'விடுதலைப்புலிகள்' பத்திரிகைக்கு மெருகூட்டிவந்தார்.

குறிப்பாக, பேச்சுவார்த்தைக் காலங்களில் தனது நேரடி அனுபவங்களூடாகப் பேச்சு மேசையில் என்ன விவாதிக்கப்பட்டது, அந்தப் பேச்சுக்களின் விளைவுகள் என்ன! என்ற விபரங்களை விளக்கக்

'விடுதலைப்புலிகள்' பத்திரிகையில் வெளிவந்திருந்தன. அவை மக்களிடம் நல்ல வரவேற்பையும் பெற்றிருந்தன.

எழுத்து என்பது, அதுவும் தேச விடுதலைக்கு உரம் சேர்க்கும் எழுத்து என்பது வெறும் சொற் கூட்டங்களாக அல்லாமல் மக்களின் இதயத்தை ஊடுருவித் தாக்கத்தை விளைவிக்கும் வகையில் சிறப்பாக இருக்கவேண்டும் என்பதில் பாலா அண்ணை உறுதியாக இருப்பார். அதனால், எழுதும்போது கருத்துக்களைச் சுருக்கமாகவும் - அதேவேளை தெளிவாகவும் எழுதவேண்டும் என்று போதிப்பார்.

பாலா அண்ணையின் வழிகாட்டலில் 'விடுதலைப்புலிகள்' பத்திரிகை மிக தரமாகவே வெளிவந்தது. இனிமேலும் அவரது நினைவுகளைத் தாங்கியவாறு 'விடுதலைப்புலிகள்' ஏடு வெளிவரும்.

எல்லாளர்

“இறைமை”
 “தேசிய பாதுகாப்பு”
 “ஒற்றையாட்சி”
 “பயங்கரவாதம் வேறு, இனப்பிரச்சினை வேறு”
 “இனப்பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வு”

என இவை ஐந்தையும் ராஜபக்ஷ அரசாங்கம் நேரம் தவறாது மந்திர வாக்கியங்களால் தினமும் உச்சாடனம் செய்துவருகின்றது. இதுவே லேடிக்கை என்னவெனில் முதல் உள்ள நான்கும் ஐந்தாவதற்கு எதிரானவை. இந்த ஐந்து அம்சங்களையும் இவை பற்றிய அரசியல் நடைமுறைகளையும் நாம் விஞ்ஞானபூர்வமாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

இறைமை என்பதை அரசிற்சூரியதாயும் அதைச் சிங்களவர்க்கே உரிய தனிபுடமைச் சொத்தாயும் ராஜபக்ஷ

தலைகீழாகப் புரட்டிவிட்டிருக்கும் அரசியல் விஞ்ஞானப் பதப் பிரயோகங்களைத்தான் நாம் விஞ்ஞான தலைமேலாக நிறுத்தியுள்ளோம்.

ராஜபக்ஷ அரசாங்கத்தின் வேடதாரித்தனங்களை அதன் ஏனைய அரசியல் நடைமுறைக்கடாக மேற்படி விடயங்களுடன் செயல்பூர்வமாகத் தொடர்புபடுத்தி ஆராயவேண்டியது இன்னொரு முக்கிய அம்சமாகும்.

இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு பற்றியும், அதற்கான அரசியல் வாழ்விமைகள் பற்றியும் பேசிவரும் ராஜபக்ஷ எத்தகைய அரசியல் வழிமுறைகளைத் தனது அரசியல் வாழ்வில் பின்பற்றி வருகிறார் என்பதை எடைபோடல் இங்கு அவசியமாகும்.

முதலில் ஜே.வி.பி.புடன் ராஜபக்ஷ ஓர் ஒப்பந்தத்திற்கு வந்திருந்தார். அவ்வொப்பந்தத்தின் மூலம்

ஜனாதிபதித் தேர்தலில் ஜே.வி.பி.யினரது முழு ஆதரவையும் பெற்று வாக்குப் பெட்டியை நிரப்பினார். அந்த ஜே.வி.பி.புடன் கூட்டுச் சேர்ந்துதான் அங்கம் வகித்த சந்திரிகா

ராஜபக்ஷ சிறுபிள்ளைப் பாடம் கூறுகிறார். புரிந்துணர்வு என்பது போன மையிலிருந்து பிறக்கும் என்றும் எழுத்தல்ல. அது செயல்பூர்வமான இதயங்களைத் தொடர்புபடுத்தும் பண்பாட்டிற்கும் கொண்டது, ஒரு ஜனாதிபதியாக இருப்பவர், அதுவும் ஜனாதிபதித் தேர்தலில் தன்னுடன் போட்டியிட்டு மிகவும் சொற்ப வாக்குகளால் மட்டுமே தோல்வி அடைந்திருந்த முன்னாள் ஜனாதிபதி வேட்பாளரும், இந்நாள் எதிர்க்கட்சித் தலைவருமான ஒருவருடன் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தத்தையே மீறுகிறார் என்றால் அத்தகைய ஒருவர் கூறும் அரசியற் தீர்வு என்பது, அதிகாரப்பங்கிவென்பது ஒரு சிறுதும் நம்பிக்கைக்குரியதாய் இருக்கமுடியாது.

எனவே ஒப்பந்தங்கள், புரிந்துணர்வுகள், சமரசத் தீர்வுகள், சமாதானம் என்று ராஜபக்ஷ கூறக்கூடிய எந்தவொரு வழிமுறையும் கொப்புப் பாம்புவதற்கான ஒரு பதங்கலே தவிர அது ஒரு கொள்கை இருப்பல்ல.

அடுத்து தனது சொந்தக் கட்சிக்குள் குடும்ப ஆதிக்கப்போட்டி ஏற்பட்டபோது மங்கள சமரவீர் அவரது வலக்கரமாய் இருந்தார். அவரைப் பயன்படுத்தி ஜனாதிபதி வேட்பாளருக்கான ரிக்கற்றை தனது கைக்கு எடுத்துக்கொண்டார். அத்தடன் அவரைப் பயன்படுத்திக் கட்சிக்குள் உள்ளோரைத் தன்பக்கம் வென்றெடுத்தும்

இனவாதம்

அரசாங்கமும் சிங்களப் புத்திஜீவிகளும் சிங்கள அரசியல்வாதிகளும் கருதுகின்றனர். தெளிவாகச் சொன்னால் சிங்கள ஆதிக்கத்தைத் தான் அவர்கள் இறைமை என்று அழைக்கின்றனர்.

இறைமை மக்களுடையது. தேசிய இனாதிபதிகளே எடுத்தால் அது தேசிய இனங்களுடையது. தமிழ் மக்களது இறைமை சிங்கள மக்களது இறைமையிலிருந்து பிரிக்கமுடியாது. தமிழ் மக்களது இறைமையை சிங்கள மக்களது ஆணையைப் பெற்ற ராஜபக்ஷ அரசாங்கத்தால் மீறமுடியாது.

இங்கு கவனிக்கவேண்டிய விடயம் என்னவெனில் இறைமை என்ற பதம் அரசியல் ஏட்டில் அங்கீகாரமுள்ள ஒருபதம். அதேவேளை இனமேலாதிக்கம் அங்கீகாரமுள்ள பதமல்ல. ஆதலால் அவர்கள் தங்களது சிங்கள இனமேலாதிக்கத்திற்கு இறைமை என்ற ஒரு தங்கமுலாம் பூசுகிறார்கள்.

அடுத்து “தேசிய பாதுகாப்பு” என்ற விடயத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். “தேசிய பாதுகாப்பு” என்பதும் உலகெங்கும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு பதம்தான். இங்கு தமிழ் மக்களுக்குரிய உரிமைகளை மீறுவதையும், தமிழ் மக்கள் மீது ஒடுக்குமுறை புரிவதையும், தமிழ் மக்களது தாயகத்தை வெட்டிச் சின்னாபின்னப்படுத்துவதையும், தமிழ் மக்களுக்கு எதிராகக் கட்டிவிடும் இராணுவ, பொலிஸ் அட்டோழியங்களையும் இவர்கள் “தேசிய பாதுகாப்பு” என அழைக்கின்றனர். சிங்கள அரசியலில் “தேசிய பாதுகாப்பு” என்ற பதத்தின் அர்த்தம் தமிழின அழிப்பு என்பதுதான். இன அழிப்பிற்கான ஓர் இராணுவக் கோட்பாடாக அவர்கள் இந்த “தேசிய

உட்கட்சி வெளிக்கட்சிப் போட்டிகளுடன்

குடும்ப வடிவம் பெறும்போதன்றாக.

நாசக்யம் தக்ஷவமுலாம் பூசுகின்றாக.

கொண்டார். ச.க வைச் சேர்ந்த பலரை ராஜபக்ஷ பக்கம் சாயவைத்ததில் மங்கள சமரவீர்விற்குப் பெரும் பங்குண்டு. மங்கள சமரவீர்தான் தனது அரசாங்கத்தில் பிரதமர் என்ற தோற்றத்தையும் நம்பிக்கையையும் கொடுத்திருந்தார். ஆனால் அவர் தேர்தலில் வெற்றி பெற்றதும் தனது சொந்தச் சகோதரர்களையும் தனது நெருங்கிய குடும்ப உறவினர்களையும்தான்

சிங்களத் தலைவர்கள் பதவிக்கு அடிபதிக்கும் முதல்படியும் சரண்புகும் இறுதிக் குகையும் இனவாதம்தான்

அரசாங்கம் விடுதலைப் புலிகளுடன் கைச்சாத்திட்டிருந்த கனாமிக் கட்டமைப்பிற்கான ஒப்பந்தத்தை எவ்வித நாகரிகமுமின்றிக் கிழித்தெறிந்தார். இவ்வாறு அந்த மிகவும் மனிதாபிமானப் பணிக்கூரிய ஒப்பந்தத்தைக் கிழித்தெறிவதற்கு தேர்ச்சி பெற்று அந்தக் கை, தனது அரசியற் கன்னித்தன்மையைத் தான் பதவிக்கு வந்த அந்தக் கன்னிமைக் காலத்திலேயே கிழித்தெறிந்த அந்தக் கை, பின்பு தன்னை அரவணைத்த ஜே.வி.பி.புடன்

செய்திருந்த அரசியற் சாகச ஒப்பந்தத்தைக் கிழித்தெறிவதில் அதற்கு தயக்கமிருக்கமுடியாது போனது. அதாவது ராஜபக்ஷவுடனான ஜே.வி.பி.புடன் கூட்டு என்பது, யூ.என்.பிக்கு எதிரான கூட்டு என்பதுதான். அதன் முதன்நிலை அர்த்தம். ஆதலால் யூ.என்.பி.புடன் கூட்டுச் சேர்வது என்பது, திரு. ரணில் விக்கிரமசிங்கவுடன் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் செய்தமை என்பது ஜே.வி.பி.புடன் நோக்கு நிலையில் நின்று பார்க்கையில் ஜே.வி.பி.புடன் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தத்தை மீறும் செயல்தான்.

அதேவேளை ஜே.வி.பி.யினரால் ஏகாதிபத்தியத்தின் ஏஜென்டுக்கள் என்று பெரிதும் வர்ணிக்கப்பட்ட மிஸ்திர முறைகொட, கருஜெயகுரிய, ஜி.எல்.பிரீஸ் போன்ற யூ.என்.பி.யினரை தமது அரசாங்கத்தாடன் இணைத்துக்கொண்டமையானது ஜே.வி.பி.புக்கு இழைக்கப்பட்ட நேரடித் துரோகம் என்றே ஜே.வி.பி. கூறுகின்றது. இப்படித் தன்னைத் தலைமையில் தூக்கிவைத்த ஜே.வி.பி.புக்கு ராஜபக்ஷ பச்சைத் “தரோகம்” செய்தார் என்பதுதான் ராஜபக்ஷவின் ஏமாற்று வித்தையை விளக்கவல்ல ஒரு முக்கிய தொடக்கமும் ஆகும்.

அடுத்து ரணிலுடன் செய்துகொண்ட புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்திற்கு மாறாக ராஜபக்ஷ 18 யூ.என்.பி.யினரை பதவி கொடுத்துத் தன்பக்கம் இழுத்துக்கொண்டார். ரணிலுடனான புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்தில் கட்சி மாறல், தாவல் பற்றி எதுவும் சொல்லப்பட்டிருக்கவில்லை என்று

அதிகாரமுள்ள இடங்களில் அமர்த்தினார். மங்கள சமரவீர்வைப் பிரதமராக்குவதென்பது தனது சகோதரர்களின் அதிகாரங்களுக்கும் இருப்பிற்கும் குந்தகமானது என்பது அவரின் நிலைப்பாடு அந்த வகைபிற்பாட்டால் ராஜபக்ஷவின் தேர்தல் வெற்றியின் முதலாவது வெட்டுக்கடா ஆடாய் மங்கள சமரவீர் காணப்பட்டார். இதனை இரசுதந்திரம் என்று அழைப்பது அரசியல் அநாகரிகம். இது, இந்த முதல் உதாரணம் அரசியலில் நிர்வாணமான ஓர் ஏமாற்று, இந்த முதலாவது புள்ளியிலிருந்துதான் எதிர்ப்பிரச்சினைக்கான அரசியற் தீர்வு பற்றிய ராஜபக்ஷவின் கதாப்பிரசங்க உரைக்கு நாம் விளக்க உரையை ஆரம்பிக்க வேண்டும். தனது அரசியல் அதி காரத்தைப் போனவல்ல, தனது குடும்ப ஆதிக்கத்தைத் தக்கவைக்கவல்ல அரசியல் மையம்தான் ராஜபக்ஷவின் அரசியல் இலட்சியமாகும். கட்சிக்குள் பிரச்சினை ஏற்பட்ட போது கட்சிக்குள்ளேயே தன்னுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து போர்க்கொடி பிடித்த மங்கள சமரவீர், தன்னுடன் கூட்டுச் சேர்ந்த இன்னொரு கட்சியான ஜே.வி.பி., தன்னுடன் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்ட யூ.என்.பி இவற்றையெல்லாம் தனது ஏமாற்று வித்தகைளால் பதைத்து நம்பகத்தன்மையற்ற தலைவனாகக் காட்சி அளிக்கும் ராஜபக்ஷ தற்போது கட்சிக்குள்ளேயும், கூட்டுக் கட்சியோடும், எதிர்க்கட்சியோடும் மோதலுண்ணும் நிலைக்கு வந்துள்ளமையால் திசைதிருப்பு அரசியலை இனவாதப் பக்கம் திருப்ப முடியாமே தவிர தீர்வின் பக்கமல்ல.

- சாரணன் -

பாதுகாப்பு” என்பதைப் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளார்கள். இவ்வாறு இன அழிப்பைப் பிரகடனப்படுத்திவிட்டு இனப்பிரச்சினைக்கு அரசு இராணுவத்தீர்வை நாடாது; அது அரசியற் தீர்வைத்தான் மேற்கொள்ளும் என்று சிறுபிள்ளைத்தனமாகக் கூச்சலிடுகிறார்கள்.

“மக்கள் வேறு”, “புலிகள் வேறு” என்று சொல்லிக் கொண்டு புலிகளுக்கு எதிராக இராணுவ நடவடிக்கை என்றும், மக்களின் பிரச்சினைக்குத் தீர்வாக அரசியல் அதிகாரப்பங்கிவந்த தீர்வு என்றும் ஒரு சோடனையைக் காட்டி தமது இராணுவ அட்டோழியங்களை நியாயப்படுத்து கின்றார்கள். பதவிக்கு வந்து ஓராண்டைத் தாண்டிய பின்புக்கூட அரசியற் தீர்வு விடயத்தில் ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகள் எதனையும் ராஜபக்ஷ அரசாங்கம் செய்ததாயில்லை. மறுவனமாக அது தீர்விற்கு எதிரான கோட்பாடுகளைத்தான் முன்வைத்துள்ளது.

ஒற்றையாட்சி அரச இயந்திர அமைப்புத்தான் இனப்பிரச்சினையின் இயங்குசக்தி. இத்தகைய ஒடுக்குமுறை நிறைந்த ஒற்றையாட்சிக்கு எதிராகத்தான் தமிழ்பேசும் மக்கள் நீண்டகாலமாக அதுவும் ஆபத்தம் தரிக்காது போராடி வந்தனர். அப்போராட்டங்களுக்குச் செவிசாப்பிக்காது சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் இராணுவமுறையில் தமிழ் பேசும் மக்களை ஒடுக்கிவந்ததன் விளைவெனது அயுபுதப் போராட்டமாகும். இங்கு சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முன்வராது பிரச்சினைக்கு எதிரான போராட்டத்தைப் பிரச்சினை என சித்தரிக்கின்றார்கள். ஆதலால் போராட்டம் தீர்விற்கானதே தவிர பிரச்சினை போராட்டமல்ல. போராட்டத்தை தாம் உருவாக்கிய இன ஒடுக்குமுறைப் பிரச்சினையிலிருந்து தனிமைப்படுத்திவிட்டு, போராட்டமே பிரச்சினை என்று முத்திரை குத்தும் பதமாகவே இலங்கையின் பிரச்சினை இனப்பிரச்சினை அல்ல; அது “பயங்கரவாதப் பிரச்சினையே” என்று புதுவேதம் ஒதுகிறார்கள்.

மகிந்த அரசு போருக்கும் அறைகூவல் விடுகின்றது. அதேசமயம் தீர்வுத் திட்டம் வெளியிடப்போவதாகவும் அறிவிப்புச் செய்கின்றது.

புரிந்துணர்வு உடன்பாட்டை நிராகரித்ததாக அறிவிக்காமல் தமிழ்மக்கள் மீது போர் தொடுத்து - நிலம் விழுங்கி - மக்களை அழித்து - உடன்பாட்டை கிழித்தெறிந்துள்ளது.

இதேசமயம் சமாதான வழிமுறையில் இனப்பிரச்சினையைத் தீர்க்க முயற்சிகள் செய்வதுபோலவும் மகிந்த அரசு

நிதி உதவிக்கோரிக்கையை சிங்கள அரசு முன்வைத்தது. அதை உலக வங்கி கொடுத்து விட்டதாகக் கருதக்கூடாது என்று உலக வங்கி தரப்பில் அறிவிப்பு வெளியிட்டது.

இணைத்தலைமை நாடுகளின் எச்சரிக்கையை யும் மீறி மகிந்த அரசு தமிழர்கள் மீது போர் தொடுத்து - பெரும் அழிவுகளை, அவலங்களை ஏற்படுத்திவருகின்ற இந்த நேரத்தில் சிங்கள அரசின் பேச்சுக்களில் விட்டுக் கொண்டுள்ளதை எந்த வகையிலும் நியாயப்படுத்த

காட்டிவிட்டு சிங்களத்திற்கு நிதி உதவிகளைச் செய்துவந்தார்கள். ஆனால், கடந்த ஐந்துவருட சமாதான காலத்தில் சர்வதேசத்தின் முன்னிலையிலேயே புலிகள் அமைப்பு அரசியல் ரீதியாகத் தன்னை நிரூபித்துக்காட்டியிருந்தது.

பேச்சு மூலம் தீர்வுகான புலிகள் இயக்கம் முழுமையாகப் பாடுபட்டது - சர்வதேச சமூகம் வெளிப்படையாகப் பாராட்டும் அளவிற்குப் நிதி உதவிக்கோரிக்கையை விட்டுக் கொடுப்புக்களும் - பொறுமைகளும் காத்தது. மறுமுறத்தில் சிங்கள அரசு

யதார்த்தத்தைப் புறந்தள்ளிவிட்டு போர்வெறி கொண்ட சிங்கள அரசிற்கு பெருந்தொகை உதவி நிதியை முயற்சிப்பது தமிழ் மக்களை அதிர்ச்சிக்குள்ளாகியுள்ளது.

சிங்களத்தின் போர் இயந்திரத்தை இயக்கத் தேவையான நிதிவளத்தை சிங்கள அரசு கொண்டிருக்கவில்லை என்பது அனைவரும் அறிந்த உண்மை. நிதி உதவிகள் - அபிவிருத்தி உதவிகள் என்ற பெயர்களில் சர்வதேச நாடுகள் வழங்கும் உதவி நிதிகளை சிங்கள அரசு போர் செய்ய பயன்படுத்துகின்றது

போர்வெறி கக்கி சிங்களத் தலைவர்கள் உரைகளை நிகழ்த்தி வருகின்றனர். தமிழர்களைப் பட்டினிபோட்டு - தண்டித்து வருகின்றனர்.

இலங்கைத் தீவில் இரத்தம் சிந்தும் போர் தொடரவேண்டும்! அல்லது ஆக்கபூர்வமான வகையில் சமாதானப் பேச்சுக்கள் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும்! என்பது சர்வதேச சமூகத்தின் கைகளிலேயே தங்கியுள்ளது.

சிங்கள அரசின் போர் முனைப்பைக் கண்டும் காணாதது போலவும் விட்டு விட்டு சர்வதேச நாடுகள் இருக்க முற்படுமானால் சமாதான முயற்சிகளும் எட்டாக்கனியாகவே மாறிவரும் ஆபத்தும் உள்ளது.

போர் என்றால் முழுமையாகவும் தீர்வுத்திட்டம் என்றால் அரைகுறையாகவும்

சு.ரவி

செயற்படுத்துவதுதான் சிங்கள அரசின் வழமையாகும். இந்த விடயத்தைப்

போரும் - பேச்சும் மகிந்தரின் சதிவழி

அறிவிப்புகளைச் செய்தவண்ணமுள்ளது.

மகிந்தரின் போர் நடவடிக்கையை வெறும்னே பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் சர்வதேச சமூகமும் வெற்றுக்கண்டனங்களைத் தவிர வேறெதுவும் உருப்படியாகச் செய்யவில்லை.

ஆனால், மகிந்தர் அறிவிக்கும் சமாதானம் - தீர்வுத்திட்டம் என்ற வெற்றுப் பிரகடனங்களுக்கு அவை முக்கியத்துவம் கொடுத்துவருகின்றன.

புரிந்துணர்வு உடன்பாட்டை முறித்துக்கொண்டு மகிந்த அரசு போர் செய்யப்போகின்றது என்ற உண்மைநிலை எழுந்தபோது,

சமாதானத்திற்கும் - சர்வதேசத்திற்கும் முடிச்சுப்போட்டு மகிந்த அரசுக்கு சர்வதேச சமூகம் எச்சரிக்கைகளை விட்டிருந்தது. வோசிங்டன் மாநாடு - டோக்கியோ பிரகடனம் உட்பட எல்லாவற்றிலுமே சமாதானத்தையும் உதவி நிதியையும் இணைத்தே சர்வதேச சமூகம் கருத்து வெளியிட்டிருந்தது.

ஆனால், இப்போது அது தனது முன்னைய வாக்குறுதிகள் - எச்சரிக்கைகள் அனைத்தையும் கைவிட்டு விட்டது போலுள்ளது. 4.5 பில்லியன் டொலர் கடன் உதவியை சிறிலங்கா அரசுக்கு வழங்கவேண்டும் என்ற மகிந்த அரசின் கோரிக்கையை உலக வங்கி ஏற்று விட்டது என்று சிங்கள அரசு குதூகலிக்கின்றது.

உதவி நிதி வழங்கல் பற்றிய செய்தி வெளியில் வந்து சமாதானப் பிரிவுக்களை அதிருப்திக்குள்ளாக்கியவுடன், அதைத் தணிக்கும் வகையில் சர்வதேச சமூகம் மழுப்பிப் பேசுகின்றது.

முடியாது.

குறித்த அந்த நிதி உதவிக்கூட்டத்தில் மகிந்த அரசின் போர்முனைப்பிற்குத் தண்டனை கொடுக்கும் வகையில் உலகவங்கி பகிரங்கமாகச் செயற்பட்டிருக்கவேண்டும் என்பதே சமாதானப் பிரிவுகளின் எதிர்பார்ப்பாக இருந்தது.

போர் என்றால் முழுமையாகவும் தீர்வுத்திட்டம் என்றால் அரைகுறையாகவும் செயற்படுத்துவதுதான் சிங்கள அரசின் வழமையாகும் இந்த விடயத்தைப் பாராட்டும் அளவிற்குப் நிதி உதவிக்கோரிக்கையை விட்டுக் கொடுப்புக்களும் - பொறுமைகளும் காத்தது. மறுமுறத்தில் சிங்கள அரசு யதார்த்தத்தைப் புறந்தள்ளிவிட்டு போர்வெறி கொண்ட சிங்கள அரசிற்கு பெருந்தொகை உதவி நிதியை முயற்சிப்பது தமிழ் மக்களை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியுள்ளது.

ஆனால், மகிந்தரின் போர் வெறியை - சர்வதேச சமூகத்தை மதிக்காத ஆணவப்போக்கை மேலும் தட்டிக்கொடுத்து - அவரை உற்சாகப்படுத்துவது போலவே உலக வங்கி செயற்பட்டுள்ளது.

உலக வங்கி உட்பட சிங்கள அரசுக்கு உதவி வழங்கும் நாடுகள் முன்னரும் இவ்வாறுதான் நீதிக்கும் - தர்மத்திற்கும் புறம்பாக நடந்துகொண்டு தமிழ் மக்களை ஏமாற்றத்திற்கும் - விரக்திக்கும் உள்ளாக்கி உள்ளனர். அந்த வரலாறே இப்போதும் தொடர்கின்றது போலுள்ளது.

முன்னர் சிங்கள அரசுக்கு நிதி உதவிகளை வாரி வழங்கிய ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் தமது செயற்பாட்டை நியாயப்படுத்த புலிகளைப் பயங்கரவாத அமைப்பாக - அமைதி வழியில் இனப்பிரச்சினையைத் தீர்க்கவிருப்பதாக கடுமீப்பாக்குவாதிக்களாகக்

சர்வதேச சமூகத்தைத் தூக்கியெறிந்து ஆணவப்போக்குடன் நடந்துகொண்டது. செய்யப்பட்ட உடன்பாடுகளையே அமுல்படுத்த மறுத்து முரண்டு பிடித்தது. அதனால், சர்வதேசத்தின் கண்டனங்களுக்கும் - வெறுப்பிற்கும் உள்ளாகி இராஜதந்திர ரீதியாக முடக்கப்பட்டும் கிடந்தது.

புலிகள் மீது சிங்கள அரசு நீண்டகாலமாகச் கமத்திவரும் குற்றச் சாட்டுக்களான 'கரும்போக்கு' - 'போர் வெறி' - 'அமைதி வழியில் நம்பிக்கையின்மை' - போன்ற அனைத்துவகைக் குற்றச்சாட்டுக்களும் சிங்கள அரசிற்கே பொருந்தும் என்று சர்வதேச ஊடகங்களே ஒப்புக்கொண்டிருந்தன.

உண்மை நிலை இவ்வாறிருக்க, சர்வதேச சமூகமே இந்த அரசியல்

என்பதே உண்மையாகும். இந்த உண்மை சர்வதேச சமூகத்திற்கும் நன்கு தெரியும்.

அதனால் தான் சமாதான முயற்சிகளுக்கும் - உதவி நிதி வழங்கல்களுக்கும் இடையே பிரிக்கமுடியாத முடிச்சைப் போட்டு சமாதான காலத்தில், செயற்பட்டிருந்தது.

தான் போட்ட முடிச்சைத் திரைநெத் தானே அவிழ்த்துவிட்டு சிங்கள அரசின் போர்முனைப்பை ஆதரிக்கும் வகையில் சர்வதேச சமூகம் நடக்க முயல்வதேன்! என்ற கேள்வி இன்று பலமாக எழுப்பப் படுகின்றது.

சம்பூரில் - வாகரையில் சிங்களப்படைகள் நிகழ்த்திய மனித அவலத்தை உலக நாடுகள் எல்லாமே கண்டித்திருந்தன. ஐ.நா சபையிடமிருந்து சிங்கள அரசுக்குக் கண்டனம் வரும் அளவுக்கு சிங்களப்படைகள் அங்கெல் லாம் மனித அவலங்களை விதைத்தன. இப்போது, மேலும் நிலங்களை ஆக்கிரமிக்க சிங்களப்படைகள் முன்முயற்சித் தாக்குதல் களில் ஈடுபட்டபடியுள்ளன.

பொறுத்தவகையில் ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா - சந்திரிகா அம்மையார் - மகிந்த ராஜபக்ஷ என்று எந்த வித்தியாசமும் இல்லை. அனைத்து சிங்கள ஆட்சியாளர்களினதும் அரசியல் மனநிலை அதுதான்.

சமாதானத்தைக் கொண்டுவர இருந்த பொன்னான வாய்ப்பை சர்வதேச சமூகம் முன்னர்கைநழுவிட்டுவிட்டது என்பதே உண்மையாகும். சிங்கள அரசுக்கு செயல் ரீதியான எச்சரிக்கைகளைக் கொடுக்காமல் கண்ட துடைப்புக்காக வெறும் கண்டனங்களை வெளியிட்டிருந்தது. ஆனால் சிங்கள அரசு அவற்றைக் கருத்தில் எடுக்காமல் இப்போது பெரும் போரைத் தொடுத்துள்ளது.

இந்த நிலையில் சிங்களத்தின் போர்வெறிக்குத் தனிபோடுவதுபோல சர்வதேச நிதி உதவிகள் அதற்கு வழங்கப்படக்கூடாது என்பதே தமிழர்களின் விருப்பமாகும்.

மகிந்தரின் போர்முனைப்பு அதிகரிப்பதும் தணிவதும் சர்வதேச சமூகத்தின் நிதி உதவி வழங்கலில்தான் தங்கியுள்ளது.

உலகில் நாடு என்ற அமைப்பு இருக்கும் வரை புதிய நாடுகள் தோன்றிக்கொண்டிருக்கும். மனித வரலாற்றுக்கு முடிவில்லை. நாடுகளின் எண்ணிக்கையும் அவற்றின் எல்லைக்கோடுகளும் நிரந்தரமல்ல. இது பண்பாட்டை மேன்மைப்படுத்தும் யுகம். இன, மொழி, வாழ்விட அடையாளங்களை முதன்மைப்படுத்தும் காலம். ஒரே மொழி பேசும் இனம் தனது வாழ்விடத்தை நாடாக மாற்றத் துணிவது வரலாற்றின் நியதி. புதிய நாடுகள் பல்லின நாடுகளில் இருந்து தோன்றுகின்றன. பெரும் நிலப்பரப்புக்களைக் கொண்ட சாற்றுலூப்பர்கள் நாடுகளாக உடையும்போது இன, மத, மொழி அடிப்படையிலான பொது அடையாளங்கள் உடைவின் அடிப்படையிலும் அம்சங்களாக அமைகின்றன. பண்பாட்டு முரண்பாடுகள் பிரிவினைக்கு வித்திடுகின்றன. எண்ணிக்கையில் கூடிய இனம் தன்னையே நாடாக எண்ணிச் செயற்படும்போது விரிசல் ஏற்படுகின்றது. ஏராளம் கட்டப்பட்டு, உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டு, ஒடுக்கு முறைக்கு உட்படும் எண்ணிக்கையில் குறைந்த இனம் தன்னாட்சிக்காகவும், தனிநாட்டிற்காகவும் போரிடும் தேவை ஏற்படுகின்றது. போராட்டம்

சிங்கள அரசின் திட்டமிட்ட ஒடுக்குமுறை காரணமாகவே நாம் சுயநிர்ணய உரிமைக்காகவும், அரசியல் சுதந்திரத்திற்காகவும் போராட்டத்தில் குதித்தோம்.

(-தமிழீழத் தேசியத்தலைவர் மேதகு வெப்பிரபாகரன் அவர்கள்)

வொன் குளோஸ்விற்றின் மிகவும் ஆணித்தரமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். (ON WAR : PUBLISHED BY HARMONSWORTH 1971 P.384) நெப்போலியன் காலத்து மக்கள் போர்முறைக்கு வொன் குளோஸ்விற்றின் சித்தாந்த வடிவம் கொடுத்திருக்கிறார். அது இதன்மேல் இடம்பெறுகின்றது.

வரலாற்று ரீதியாக இலங்கைத் தீவில் தமிழ் - சிங்கள இனங்களுக்கிடையில் தொடர்ச்சியான மோதல்தலை நிலவுகின்றது. இத்தீவின் வரலாறு இரு இனங்களின் மோதல் என்று சொல்லும் அளவிற்கு அது காணப்படுகின்றது. இதற்கான விளக்கம் பலவாறு கூறப்படுகின்றது. பெரும்பான்மை இனமாக இருந்தாலும் அழிக்கப்படுவீடுவோமோ அல்லது நாமாகவே அழிந்துவிடுவோமோ என்ற சிறு இனத்திற்குரிய அச்சம் சிங்களவர்களுக்கு இருக்கிறது என்கிறார் சிறிலங்காவைக் கான முன்னால் அமெரிக்கத் தாதவர் ஹோவார்ட் றிகின்ஸ். (HOWARD WIGGINS) பண்பாட்டு அடிப்படையில் இருசாரரும் பெருமளவில் வேறுபடுகின்றனர். ஒன்றிணைந்து செயற்படும் வாய்ப்புக்கள் அரிது. பரஸ்பர சந்தேகங்கள் முற்றி விட்டன. ஒரேநாட்டின் இரு இனங்கள் பிளவுபட்டிருப்பதை புவித் தட்டில் ஏற்பட்ட வெடிப்புக்கு நிகர். (FAULT LINES) என்கிறார் பேராசிரியர் சாமுவல் ஹன்றிங்ரன் (THE CLASH OF CIVILIZATIONS AND THE REMAKING OF WORLD ORDER : SAMUEL P.HUNTINGTON. PENGUIN BOOKS 1997) FAULT LINE CONFLICTS எனப்படும் புவித்தட்டு வெடிப்புபோன்ற பண்பாட்டு முரண்பாடுகள் இருவிதமாக உருவாகின்றன என்கிறார் இவ்வாசிரியர். முதலாவதாக வெவ்வேறு பண்பாட்டு விழுமியங்களைக்கொண்ட இரு அயல் நாடுகளுக்கிடையில். இரண்டாவதாக ஒரேநாட்டு எல்லைக்குள் வாழும் இரு வேறுபட்ட பண்பாடுகளுக்கிடையில். இன்றைய உலகில் நடக்கும் பெரும்பாலான மோதல்கள் மேற்கூறிய இரு வகையை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன என்கிறார் ஹன்றிங்ரன்.

பண்பாடுக்குப் பிந்திய காலத்தில் கருத்தியல் போர் பின்தள்ளப்பட்டுள்ளது. பண்பாட்டு அடிப்படையி

முறையில் ஈழத்தமிழர்களின் உரிமைக் கோரிக்கையை நகர்த்தும் முயற்சிகள். அதன் விளைவு இன்றைய போராக வெடித்துள்ளது.

காந்தியத்தின் தோல்வி தமிழீழத்தில் புதிய வரலாற்றுத் திருப்புத்தை ஏற்படுத்தியது. 70களில் தோன்றிய அரசு அடக்குமுறையும் (STATE REPRESSION) அதற்கு எதிரான ஈழத்தமிழர்களின் ஆயுத எதிர்ப்பு முறையும் (ARMED RESISTANCE) சரித்திர நியதியாக அமைகின்றன. ஆரம்ப கட்டத்தில் ஈழத்தமிழர்களின் ஆயுத எதிர்ப்பு இளைய தலைமுறையின் சிலரால் முன்னெடுக்கப்பட்டது. இதை வெகுஜன இயக்கமாக விபரிக்கமுடியாது. வொன் குளோஸ்விற்றின் ஓட்டுமொத்த மக்கள் யுத்தம் (TOTAL WAR) என்ற கோட்பாடு இதற்குப் பொருந்தாது. "ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு, கொள்கைத் திட்டம் ஆகியவை கொண்ட ஒரு புரட்சிகர அமைப்பினால்" ஆரம்பகட்டத்தில் தமிழ் இளைஞர்களின் வன்முறைப் போராட்டம் நெறிபடுத்தப்படவில்லை. (இரண்டு தசாப்தங்களும் புலிகளும் : கலாநிதி அன்றன் பாலசிங்கம், முத்தமிழ் விழாமல் 1991 பக்கங்கள் 139 - 155) எனினும் அரசு ஒடுக்கு முறைக்கு எதிரான ஆவேசமும் புரட்சிகரப் போர்க்குமும் இவர்களிடம் மிகுதியாகக் காணப்பட்டன.

இவர்களில் ஒருவராகத் தோன்றிய தமிழீழத் தேசியத்தலைவர் திரு பிரபாகரன் அவர்கள் 1972 நடுப்பகுதியில் தனித்தியங்கும் தனது தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினார். 1980களிலும் அதன் பின்பு தமிழீழத்தினதும் சிங்கள தேசத்தினதும் தலைவீதியை அவர் மாற்றியமைத்தார். லங்கா காங்கிரஸ் என்ற செய்திச் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் மேர்வின் டி. சில்வா பிரபாகரன் பற்றி, ஒரு முக்கிய தசாப்தத்தின் வரலாற்று நாயகன் என்று குறிப்பிடுகின்றார். "இது எனது தனிப்பட்ட மானசீக மதிப்பீடு அல்ல இலங்கைத் தீவை அதிரவைத்த புகழ்ப் நிகழ்வுகளின் அடிப்படையில் பார்க்கும்போது இது தனிர்க்கமுடியாத வரலாற்றின் தீப்பு" என்கிறார் மேர்வின் டி. சில்வா. தொடங்கிய நாட்டொட்டே தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பு "வளைந்தகொடலாமே, இலட்சிய உறுதி,

தமிழீழப் பிரசவமும் சர்வதேச சமூகப் பிரவேசமும்

வெற்றி பெறும்போது தனி நாடு பிறக்கின்றது. மனித வரலாறு தொடங்கிய நாட்டொட்டு இன்றுவரை போர் என்பது மக்கள் அனைவரையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்கின்றது. விளையாட்டு அணிகள் போல் இரு இராணுவங்கள் மோதுகையில் மக்கள் பார்வையாளர்களாக இருப்பார்கள் என்பது உண்மைக்குப் பூம்பூன செய்தி. போர்க்களத்தில் இருந்து எவராலும் முற்றாக விலகி வாழ முடியாது. அதோடு போர் மக்களைப் பாதிக்காமல் விடாது. சொத்தழிவு, உயிரழிவு, இடம்பெயர்வு என்பது முற்காலத்திற்கும் பொதுவான நிகழ்ச்சி. ஐரோப்பாவின் 17, 18ம் நூற்றாண்டுகளில் போர் என்பது சீருடை தரித்த நன்கு அடையாளம் காணக்கூடிய இரு இராணுவங்களின் மோதல் என்ற சித்தாந்தம் வலுப்பெற்றிருந்தது. பிரெஞ்சுப் புரட்சியோடு அது கைவிடப்பட்டிருந்தது. ஒவ்வொரு பிரெஞ்சுக் குடும்பமும் புரட்சிகர இராணுவத்தின் பங்காளனாகக் கருதப்பட்டான். அவனுடைய பங்களிப்பு தேசப்பற்றின் வெளிப்பாடாகவும், குடியுரிமைக் கூடையாகவும் தீர்மானிக்கப்பட்டன. நெப்போலியன் 1892 - 1815 காலப்பகுதியில் நடத்திய கண்டம் தழுவிய போரில் மக்கள் பங்களிப்பு உச்சம் அடைந்தது.

நெப்போலியனுக்கு எதிராகப் போரிட்டிருஷ்யன் ஜெரால் வொன் குளோஸ்விற்றின் தனது போர் புற்றிய நூலில் (ON WAR : VON CLAUSEWITZ) இரு நாடுகள் போரிடும் போது அந்த நாடுகளின் மக்கள் அனைவரும் வாழ்வா சாவா என்று முர்க்கத்தனமாகப் போரிடவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். (1832) இராணுவங்கள் மாதிரி மோதுவதை போர் என்ற பழைய கருத்தை நிராகரித்தவரும் அனைத்து மக்களும் ஒன்றிணைந்து மக்கள் போரில் பங்கேற்கவேண்டும் என்று முதன் முதலாக கூறியவரும் அவர்தான். ஐரோப்பியப் போரியல் சிந்தனையில் ஒரு வரலாற்று மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியவர் வொன் குளோஸ்விற்றின் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வழமையான சிந்தனைப்படி ஒரு சிறிய இராணுவ அணி போருக்கு வரலாம் என்று 1793ல் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. அதுவரை ஒருவர் சிந்தனைக்கும் உட்படாததொரு பிரமாண்டமான இராணுவம் களத்திற்கு வந்தது. திமரென்டு போர் ஒரு மக்கள் விவகாரமாக மாறிவிட்டது. 30 மில்லியன் மக்களைக் கொண்ட நாட்டில் வாழும் ஒவ்வொருவரும் தனது குடியுரிமையைச் செலுத்த முன்வந்தான். முழுத்தேசமும் தனது நடைமுறை வகையும் ஒன்றாகக் குவித்தது. இவ்வாறு தனது நாடில்

லான போர் முன்நிலைக்கு வந்துள்ளது. பண்பாடு ஒன்றிணைக்கும் பாலமாகவும் அதே சமயத்தில் வேறுபடுத்தும் அடிப்படையாகவும் இடம் பெறுகின்றது. ஒரே பண்பாட்டைக் கொண்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வெவ்வேறு நாடுகளில் வாழ்ந்தாலும் இறுக்கமான பிணைப்பையும் பாசத்தையும் தமக்கிடையில் வளர்த்துக் கொள்கின்றனர். வேறுபட்ட பண்பாட்டிற்குரியவர்கள் ஒரு வரை ஒருவர் எதிரியாகக் கருதும் நிலையும் இப்போது தோன்றி யுள்ளது. ஒரு சிங்களப் பிரதமர் தமிழ் போராளிகளை "விசர் நாய்கள்" என்றும் அவர்கள் "சுட்டுக்கொல்லப்பட வேண்டும்" என்று கூறிவந்ததை அடிமனத்திலும்

நுனிநாக்கிலும் ஊறிவிட்ட பண்பாட்டு விசம் தான் காரணம். ராஜீவ்காந்தியின் சகுதி மறைவிற்குப் பின் புகழல்லி ஈழத்தமிழ் மக்களின் விடுதலைப்போருக்கு எதிரான நிலைப்பாட்டை எடுத்துள்ளது. ஆனால் "50 மில்லியன் தென்னிந்திய வாழ் தமிழர்களின் ஆதரவையும் உதவியையும் அதனால் நிறுத்த முடியவில்லை." என்றார் மேற்கூறிய ஆசிரியர். (பக்கம் 275) ஈழத்தமிழர்களின் உரிமைப்போர் காந்திய முறையில் சாத்வீகப் போராக ஆரம்பித்தது. இந்தியப் பண்பாட்டில் தாம் அழைக்கப்பட்டனர் என்று அப்போதைய ஈழத்தமிழ் தலைவர்கள் நினைத்தார்கள். இதனால் சாத்வீகப் போருக்கு தலைமை தாங்கிய எஸ்.ஜே.வி.செல்வநாயகம் "ஈழத்து காந்தி" என்று அழைக்கப்பட்டார். காந்தியின் அகிம்சையையும் ஒத்துழையாமைமையும் சட்டமுறையும் தந்தை செல்வா என்று அழைக்கப்பட்டவர் முன்னெடுத்தார். இந்த முயற்சியில் அவர் கண்டது முழுத்தீவிலே மாத்திரமே. எனினும் மக்கள் மத்தியில் ஒரு விற்பனையு ஏற்படுத்தினார் சிங்கள மறுக்க இயலாது. வேறுபட்ட பண்பாட்டைக் கொண்ட சிங்கள அரசினால் காந்தியத்தின் சிறப்பை உணர முடியவில்லை. ஆயுத முறையில் அடக்கு

பலம் தான் உலக அரசியலை நிர்ணயிக்கின்றது. அது பலத்தின் மூலம் விடுதலையை வென்றெடுப்போமாயின் சர்வதேச சமூகம் எமக்கு சாதகமான நிலைப்பாட்டை எடுத்தேயாகவேண்டும். அதுவரை அவர்கள் ஈட்டுக்கட்டைகளைப் போட்டபடி இருப்பார்கள்.

தனித்துவமான போக்கு" என்பவற்றைக் கடைபிடிக்கின்றது. தமிழீழம் என்ற தனிநாடு தனிநாடு திரிநாடு தீர்விற்கும் இடமில்லை என்ற நிலைப்பாட்டில் புலிகள் உறுதியாக நிற்கின்றனர். இன்று தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பு நடத்தும் தனி நாட்டிற்கான போர் உலகின் கவனத்தில் முதலிடம் பெற்றுள்ளது. போர்த்திறனிலும், இலட்சிய உறுதியிலும் தியாக சிந்தனையிலும் புலிகள் இணையற்ற விளங்குகின்றனர். எமது விடுதலைப்போர் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உந்து சத்தியாக அமைகின்றது. இன்றுள்ள விடுதலைப் போராட்ட அமைப்புகளில் போர் விடுவிக்கப்பட்ட பிரதேசத்தை தனது கட்டுப்பாட்டில் கொண்டிருக்கும் ஒரேயொரு அமைப்பு விடுதலைப்புலிகள் மாத்திரமே. தான் வகுத்த கொள்கைகளுக்கு செயல்படவும் கொடுக்கும் வகையில் ஒரு நேர்த்தியான ஆட்சி முறையை புலிகள் அமைத்துள்ளனர். தனிபான நீதித்துறை, பாதுகாப்புத்துறை, நிர்வாகத்துறை, பொருளாதாரத்

துறை, போன்றவற்றை தமது கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் நிறுவிடும்படி. சக்தியாற்றத் கடற்படையைக் கொண்ட உலகின் ஒரேயொரு அங்ககாரம் பெற்ற அரசமைப்பு என்ற சிறப்பு புலிகளுக்கு உண்டு.

இன்றைய உலக ஒழுங்கில் சர்வதேச சமூகத்தின் அங்ககாரம் அவசியம் தேவைப்படுகின்றது. தமிழீழத்திற்கு உலகநாடுகளின் அங்ககாரம் இல்லாவிட்டால் பாரிய எதிர்விளைவுகள் ஏற்படும். மேம்பாட்டு நிதி தொகைகள் கிடைப்பது கடினம். தமிழீழத்தின் வளத்தை மற்றும் கொடுக்கல் வாங்கற் செயற்பாடுகள் முடக்கம் அடையும். சர்வதேச சமூகம் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளின் விடுதலைக்கு அங்ககாரம் வழங்கி யுள்ளது மாத்திரமல்ல விடுதலைக்கு ஊக்குவிப்பும் வழங்கி யுள்ளது. அங்ககாரம் தேசிய நலனின் அடிப்படையில் வழங்கப்படுகிறது.

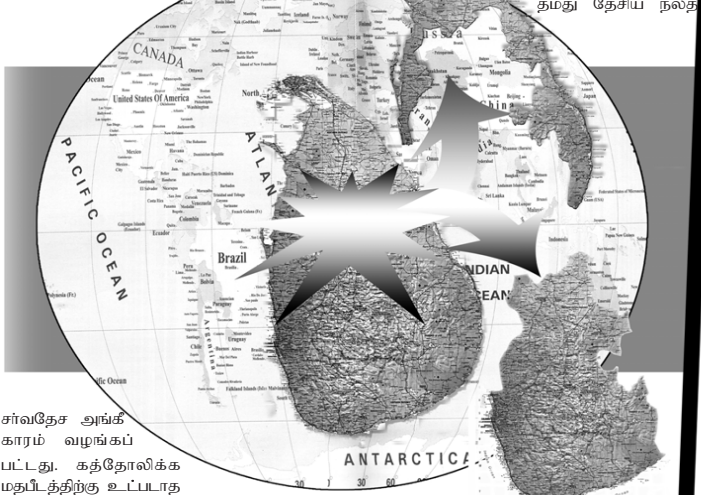
சர்வதேச சமூகம் (INTERNATIONAL COMMUNITY) என்ற சொற்றொடர் 17ம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் பாலணையில் உள்ளது. 1648ம் ஆண்டில் ஐரோப்பியாவில்

30 வருடகாலம் நடைபெற்ற மதப்போர் முடிவிற்குக் கொண்டுவரப்பட்டு வெஸ்பாலியா அமைதி உடன்படிக்கை (PEACE OF WESTPHALIA) நிறைவேற்றப்பட்டது. கத்தோலிக்க மற்றும் புரட்டஸ்தாந்த மதத்தினருக்கு இடையிலான போரின் முடிவாக இருந்தாலும் இந்த உடன்படிக்கைக்குப் பின் நன்கு வரையறை செய்யப்பட்ட எல்லைகள் அரசு, மக்கள் என்பன உள்ள நாடுகள் சட்டரீதியாகத் தோற்றம் பெற்றன. வெஸ்பாலியா அமைதி உடன்படிக்கை கத்தோலிக்க நகரான மியூன்ஸ்டர்லும் (MUE NSTER) புரட்டஸ்தாந்த நகரமான ஒக்ஸ்பாறுக்கிலும் (OSNABRUECK) கைச்சாத்திடப்பட்டன. இவை கூட்டாக வெஸ்பாலியா அமைதி உடன்படிக்கை என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

சர்வதேச சமூகம் என்ற கூட்டமைப்பு பரிணாம வளர்ச்சியில் வெஸ்பாலியா அமைதி உடன்படிக்கை ஒரு மைல் கல்லாகக் கருதப்படுகின்றது. இந்த உடன்படிக்கையின் பெறையேறிகள் சர்வதேச சமூக வளர்ச்சியில் பாரியளவு பங்களிப்புச் செய்தன. முதலாவதாக புரட்டஸ்

தாந்து மதத்தைத் தழுவின ஜெரோப்பிய நாடுகளுக்கு

சர்வதேச அங்கீகாரம் வழங்கப்பட்டது. கத்தோலிக்க மதப்பித்திற்கு உட்படாத

நாடுகள் தோன்ற வாய்ப்பளிக்கப்பட்டது. 300 வரையிலான கத்தோலிக்க மதப் பித்தர் ஆட்சிக்குட்பட்ட சிறிய நாடுகள் தனித்தியங்கும் வாய்ப்புக்கள் அளிக்கப்பட்டன. அவர்கள் பிற நாடுகளோடு ஒப்பந்தம் செய்ததற்கும் போருக்குச் செல்வதற்கும் அனுமதிக்கப்பட்டன. ஆனால் கத்தோலிக்க மதப்பித்திற்கு எதிராக போரிட முடியாத என்ற கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டது. மூன்றாவதாக ஜெரோப்பிய வலுவாதிக்கம் (POWER) பிரான்சு, சுவீடன், நெதர்லாந்து ஆகியவற்றுக்கிடையில் பங்கிட்டு செய்யப்பட்டது. சுவீட்சலாந்து ஒரு நடுநிலை நாடாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. சுருக்கமாகக் கூறுவதாயின் கத்தோலிக்க மதப்பித்தின் போன்றதொரு பிறச்சக்தியின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்ட இறைமை நாடுகளின் பிறப்பு வெஸ்பாலியா அமைதி உடன்படிக்கை மூலம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

சர்வதேச சமூகம் என்றால் இறைமை பெற்ற ஜெரோப்பிய நாடுகள் என்ற ஆதிநிலை மாறி இன்று இறைமை பெற்ற அனைத்துலக நாடுகள் என்ற நிலை தோன்றியுள்ளது. அன்றாலும் இது உண்மையில் அல்ல. முதலாம் உலக நாடுகள் அதாவது தொழில்வளம், பொருளாதாரபலம், இராணுவபலம் பொருத்திய அமெரிக்கா, நேருக்குலக நாடுகள், ஜப்பான் ஆகியவைதான் சர்வதேச சமூகம் என்ற அந்தஸ்தைத் தமக்குத் தாமே சூட்டியுள்ளன. சர்வதேச சமூகம் என்ற சொற்றொடர் இப்படியான ஆதிக்க சக்திகளைத்தான் குறிப்பிட்டு உதவுகின்றன. தமிழீழம் போன்ற புதிய நாட்டின் தோற்றத்திற்கு இவர்களுடைய அனுமதி நிச்சயம் அவசியமில்லை. பலம் தான் உலக அரசியலை நிர்ணயிக்கின்றது. மெது பலத்தின் மூலம் விடுதலையை வென்றியுடையோரின் சர்வதேச சமூகம் எமக்கு சாதகமான நிலைப்பாட்டை எடுத்தேயாகவேண்டும். அதுவரை அவர்கள் முட்டுக்கட்டைகளைப் போட்டபடி இருப்பார்கள்.

அங்கீகாரம் என்பது சர்வதேச சமூகத்தின் உறுப்பு நாடாக ஏற்றுக்கொள்வதைக் குறிப்பிடும். அங்கீகாரத்தை இராசத்தந்தி மொழியில் நெக்கொக்திசன் (RECOGNITION) என்பார்கள். ஒரு நாடு புதிதாக உருப்பெற்ற நாட்டை இருவிதத்தில் அங்கீகரிக்க முடியும். சர்வதேச நியமங்களுக்கு அமைவாக புதிய நாட்டுடன் இராசத்தந்தி மற்றும் அரசியல் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தும். சர்வதேச சமூகத்தின் உறுப்பு நாடாக வருவதற்கு வேண்டிய தகுதி புதிய நாட்டிற்கு இருப்பதைத் தனது பார்வையிலும் ஏற்றுக்கொள்வதும், எல்லா நாடுகளுக்கும் இடையே அங்கீகாரம் வழங்கும் நாட்டைப்போல புதிய நாட்டை அங்கீகரிக்கவேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடுகிடையாது. ஆனால் தெனியோடு நாடு வழங்கும் அங்கீகாரம் பிறநாடுகளை அல்லவா தூண்டுவதற்கு உகந்த பயனுள்ள நடவடிக்கைகளை அமைப்பு. நடைமுறையிலும் சர்வதேச சமூகத்தின் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஒரே நேரத்தில் ஒட்டுமொத்தமாக அங்கீகாரம் வழங்கிக்கொடுக்க வரவாறு இல்லை. ஒருசில நாடுகள் இராசத்தந்தி தூதரவர்கள் பரிமாற்றம், உடன்படிக்கைகள், ஒப்பந்தங்கள் செய்வது மூலம் அங்கீகாரம் செயற்பாட்டைத் தொடக்கிக்கொள்கின்றனர். பிறிதொரு தொகுதி நாடுகள் புதிய நாட்டுடன் தொடர்பை ஏற்படுத்தாமல் விலகி நின்று வாய்ப்பு நிறைய உண்டு. அதே சமயத்தில் அங்கீகாரம் வழங்காத அல்லது மறுக்கும் நாடுகள் புதிய நாடு மீது தாக்குதல் நடத்துவதையோ பிற எதிர் நடவடிக்கை எடுப்பதையோ சர்வதேச ஒழுங்குமுறை தடைசெய்கின்றன. என்றாலும் அத்து மீறல்கள் நடக்கின்றன அல்லது தானடிவிடப்படுகின்றன.

புதிய நாடு உதயமாகிவிட்டதா என்ற சந்தேகத்தை கூட சில நாடுகள் சர்வதேச மட்டத்தில் எழுப்பலாம். எதற்கும் எதிர்வு கூறல் கடினம்.

ஒரு இறைமை நாட்டிற்குள் ஆயுதபலத்தின் மூலம் விடுதலை அமைப்பு இன ஒடுக்குமுறை அரசிற்கு எதிராகப் போரிட்டு அதில் பெற்ற வெற்றி காரணமாக பாரிய அரசியல் இராணுவத்தத்தை ஏற்படுத்த முடியுமானால் அது நிச்சயம் சர்வதேச சமூகத்தின் கவனத்தைப் பெற்றே தீரும். அத்தோடு தனக்கென ஒரு ஆள்புலத்தை ஏற்படுத்திய விடுதலை அமைப்பு தம் தனக்குரிய சர்வதேச அந்தஸ்தைக் கோரியே தீரும். இப்படியான ஆள்புலம் ஏற்பட்ட நாட்டின் அரசு குறிப்பிட்ட விடுதலை அமைப்பிற்குரிய அங்கீகாரத்தை வளங்கப்போவ தில்லை. கிளர்ச்சியாளர்கள், பயங்கரவாதிகள், கிருமினல்கள் போன்ற தரக்குறைவான வார்த்தைப் பிரயோகங்களை அந்த அரசு பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கும். சர்வதேச சமூகம் என்று தம்மை அழைக்கும் நாடுகள் தமது தேசிய நலத்

புதிய நாடுகளின் தோற்றம் சம்பந்தமான நிலையான கொள்கை சர்வதேச சமூகத்திடம் இல்லை. தமது தேசிய நலனிற்குப் பொருத்தமான இடத்தில் புதிய நாட்டின் தோற்றத்திற்கு அனுசரணை வழங்குவார்கள். தேசிய நலனிற்கு இலாபம் இல்லையென்றால் வழங்க மாட்டார்கள். ஆனால் நிலைமை கட்டுமீறிச் செல்லுமானால் மாற்று உபாயங்களைக் கையால்வார்கள். இறுதிக்கட்டமாக தவிர்க்க முடியாத கட்டம் தோன்று மாயின் அங்கீகாரத்தை வழங்கிவிடுவார்கள்.

திற்கு உகந்த நிலைப் பாட்டை இந்த விவகாரம் தொடர்பாக எடுப்பார்கள். விடுதலை அமைப்பிற்குரிய அங்கீகாரத்தை வழங்குவார்கள். அல்லது தாம் மேற்கூறிய அரசுப்போன்ற வார்த்தைப் பிரயோகங்களைச் செய்யக்கூடும். சுருக்கிவரும் உலகில் எப்பிரச்சினையாக இருந்தாலும் அது உலகின் பொது பிரச்சினை என்ற நிலைப்பாடு சர்வதேச சமூகத்தில் நிலவுகிறது. விடுதலை அமைப்புகளுக்கு சர்வதேச சமூகம் அங்கீகாரம் வழங்குமாயின் அது தனிநாட்டு பிறப்பின் முதற்படியாக மாற்றம் சாத்தியம் ஏற்படும். புதிய நாடுகளின் தோற்றம் சம்பந்தமான நிலையான கொள்கை சர்வதேச சமூகத்திடம் இல்லை. தமது தேசிய நலனிற்குப் பொருத்தமான இடத்தில் புதிய நாட்டின் தோற்றத்திற்கு அனுசரணை வழங்குவார்கள். தேசிய நலனிற்கு இலாபம் இல்லையென்றால் வழங்க மாட்டார்கள். ஆனால் நிலைமை கட்டுமீறிச் செல்லுமானால் மாற்று உபாயங்களைக் கையால்வார்கள். இறுதிக்கட்டமாக தவிர்க்க முடியாத கட்டம் தோன்றுமாயின் அங்கீகாரத்தை வழங்கிவிடுவார்கள்.

விடுதலை இயக்கத்திற்கு ஆள்புல தளம் அதிமுக கியம் என்பதை இவ்விடத்தில் வலியுறுத்தவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதைப் பறிப்பதற்கு அரசும், அதற்கு ஆதரவான உலக நாடுகளும் இராணுவ ரீதியாகக் கடும் முயற்சி எடுப்பதற்கு இரத்தம் காரணம். அத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட விடுதலை இயக்கத்திற்கு இராசத்தந்தி அழுத்தம் கொடுத்து பேச்சுமேதைக்குக் கொண்டுசெல்வதும் அதைப் பலவிடப்படுத்தும் நோக்கில் தான். ஒரு விடுதலை இயக்கம் முன்வைக்கும் விடுதலைக் கோரிக்கையின் நியாயப்பாடு ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான அதுண்டைய வெற்றிதூறான போராட்டம், அது நிறுவிய தளம் என்பன வேறு அது வேண்டியதற்கும் சுயநிர்ணய உரிமைக் கோரிக்கையின் சம அளவில் தங்கியுள்ளது. அதாவது அதனுடைய தனிநாட்டுக் குறிக்கோளை சுயநிர்ணயக் கோரிக்கை மூலம் எட்டமுடியும் என்று அது நம்புகிறது. இக்கோரிக்கையின் வலுவின் சர்வதேச சமூகம் குறைபாடுகளுக்கு எதிரும் முயற்சிசெய்யும் அச்சம் தான் காரணம். அதாவது சுயநிர்ணய அடிப்படையில் புதிய நாடுகள் பரவலாகத் தோன்றும்போது தலைமை நாடுகளின் அதிகாரங்கள் குறைவடையும் என்ற அச்சம். அரசியலின் அடிப்படை புவியியல் என்பார்கள். பிறக்க விரும்பும் தமிழீழத்தைப் பொறுத்தவரில் இது மிகப் பெரிய உண்மை. பெரும் நிலப்பரப்பைக் கொண்ட இந்தியாவின் பக்கலில் நாம் அமைந்துள்ளோம். இதை மாற்று எம்மால் இயலாது. ஆசியாவின் மையப்பகுதியில் இந்தியத் தரைப்பரப்பு அமைந்துள்ளது. மத்திய கிழக்கையும் கிழக்காசியாவையும் இணைக்கும் பெரும் கடற்பாதைகளின் மையப்பகுதியில் இந்தியா இருக்கிறது. இந்தியாவின் தென்பகுதியில் 22 கடல் மைல் தொலைவில் சிறிலங்கா இருக்கிறது. சிறிலங்கா விவகாரங்கள் இந்தியாவைப் பாதிக்கின்றன. வாகு தாய்லன்டுகடும் என்ற வடமொழிச் சலுகைகளைத் தராத மந்திரமாத இந்தியா கொண்டுள்ளது. உலகம் ஒரே குடும்பம் என்று பொருள். நடைமுறையில் வேறுபாடுகள் உண்டு. அபயநாட்டு உறவுகளை புவியியலும் வரலாறும் தீர்மானிக்கின்றன. புவியியல்

காரணிகளைக் கணக்கில் எடுப்பவன் யதார்த்தவாதி. புவியியல் காரணிகளுக்கு அப்பால் செல்லத் துணிவிலாதவன் அதன் கைதி. புவியியல் காரணிகளை கணக்கில் எடுக்காதவன் மூடம் என்று சொல்லுவார்கள். இவை எமக்கு வழிகாட்டாளாக அமையலாம். சிறிலங்காவைத் தனது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கும் இலங்கைத் திருநெல்வேலி இந்தியா செயற்படுகின்றது. இலங்கையின் கிழக்கு எல்லைக் இந்தியாவின் தெற்கு எல்லையின் ஒரு பகுதி என்பது இந்தியக் கொள்கை வகுப்பாளர் நிலைப்பாடு.

தமிழீழ விடுதலைப்படைகளின் தோற்றம் புதிய சக்தி மையத்தை இப்பிராந்தியத்தில் உருவாக்கியுள்ளது. சிங்கள தேசத்தைப் தமிழீழத்தையும் சமாளிக்க வேண்டிய தேவை இந்தியாவிற்கு எழுந்துள்ளது. உலகின் மிகப்பலம் வாய்ந்த பொருளாதார வல்லரசுகளில் ஒன்றான இந்தியா படிப்படியாக சிறிலங்காப் பொருளாதாரத்தைத் தனது கட்டுப்பாட்டில் கொண்டுவருவதில் வெற்றிகண்டுள்ளது. திருகோண மலைத் துறைமுகத்தையும் அதைச் சூழவுள்ள பகுதியையும் தனது கட்டுப்பாட்டில் கொண்டுவருவதில் அது ஓரளவு வெற்றிகண்டுள்ளது. திருகோணமலைப் பிராந்தியத்தில் ஒரு பொருளாதார வலையத்தை இந்தியத் தலைமையில் கட்டியெழுப்பும் இலக்கு இந்தியாவிற்கு உண்டு. சிங்கள அரசு ஒத்துழைப்பு வழங்கினாலும் தமிழீழப் பிராந்தியத்தில் திருகோணமலை இருப்பதால் இந்தியாவின் நோக்கம் முற்றாக நிறைவேற வாய்ப்பில்லை. சில அரசியல் ஆய்வாளர்கள் கணிப்பீட்டில் தமிழீழம் என்ற நாடு இந்தியாவிற்கு ஒரு நிரந்தர தலையிடமாக இருக்கும். தமிழீழம் நேசக்கரம் நீட்டினாலும் அதைச் சந்தேகக் கண்ணோடுதான் இந்தியா எதிர்கொள்ளும். சீனாவிற்கு ஒரு தாய்லாந்து, இந்தியாவிற்கு ஒரு தமிழீழமாக அமையலாம் என்று அதே ஆய்வு வாளர்கள் கருதுகின்றார்கள். மத்திய கிழக்கில் ஒரு இஸ்ரேல் தோன்ற அனுமதித்ததால் அரபு நாடுகள் நிம்மதி இழந்துள்ளன. அதைப்போன்ற தவறை மீண்டும் தெற்கு ஆசியாவில் செய்யலாமா என்றும் கேட்கிறார்கள். இந்தியா தனது ஒட்டுக்குழுவான ஈ.என்.டி.எஸ்.எப் அமைப்பு புலிகளுக்கு எதிரான நிழல் யுத்தத்திற்கு அனுப்பியுள்ளது. பேராசிரியர் ஹன்ரிஷன் சுட்டிக்காட்டியது போல் இந்தியாவின் கையை 50 மில்லியன் தென்னிந்தியத் தமிழர்கள்

கட்டிப்போட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு யதார்த்தவாதியான ஏ.ஜே. வின்சன் தனது சிறிலங்கா உடைய என்ற நூலில் "பிரிவினை ஏற்படும்போது அது இந்தியாவின் அனுமதியோடு அல்ல, ஒருதலைப்பட்சமான சுதந்திரப் பிரகடனத்தின் அடிப்படையில் அமையும்" என்றுள்ளார்.

புனிதகட்டு வெடிப்புபோன்ற சிறிலங்காவின் தமிழீழ - சிங்கள இனங்களுக்கிடையிலான பிளவை ஒட்டுவேலைச் சமரசங்களால் தீர்த்தவைக்க முடியாது. இந்தியா முன்னின்று போர் நடத்தினாலும் இந்திய இராணுவத்தைத் தடுக்க இயலாது. மனத்தளவில் இருப்பகுதியினரும் பிரிந்து நெடுங்காலமாகி விட்டது. இனி நிலத்தையும் பங்குபெறும் வேலை எஞ்சியுள்ளது. சர்வதேச சமூகம் சிறிலங்கா மீது வைத்திருந்த நம்பிக்கையைப் படிப்படியாக இழந்துவருகின்றது. கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றாத நாடு, ஒப்பந்தங்கள், உடன்படிக்கைகள் போன்றவற்றை உதாசீனம் செய்யும் நாடு என்ற அபகீர்த்தி சிறிலங்காவிற்கு ஏற்பட்டுள்ளது. 1987, 2002 ஆகிய ஆண்டுகளில் செய்யப்பட்ட சர்வதேச ஒப்பந்தங்களை சிறிலங்கா மிக அண்மையில் செயலிழக்கச் செய்துள்ளது. எந்த ஒப்பந்தத்திலும் நான் கைச்சாத்திடுவேன். அதிலிருந்து நம்பும் மார்க்கத்தை நான் அறிவேன் என்று சொன்ன கட்டுரைநோயல் சிறிலங்கா அட்சியாளர்கள் நடக்கின்றார்கள். தமக்கிடையில் செய்த ஒப்பந்தத்தைக் கூட ஒரு கணிசிமிட்டு நேரத்தில் கிழித்து வீசும் சிங்களத் தலைமை யாந்தான் நடப்பவராக?

கலாநதி க. சோமால்சுத்தன்

வெஸ்பாலியா அமைதி உடன்படிக்கை நாட்தொட்டு தனி மனிதர்கள் உரிமை பற்றிய கரிசனை சர்வதேச சமூகத்தின் மத்தியில் நிலவுகிறது. வெஸ்பாலியா உடன்படிக்கையின் முதற்கட்டமான 1648-1915 காலப்பகுதியில் மனித உரிமைகள் பெரியளவில் பேணப்பட்டவில்லை என்பது உண்மையே. இரண்டாம் கட்டமான 1915-1945 காலப்பகுதியில் மனித உரிமைகள் பற்றிய கரிசனை சிறிதளவேண்டும் இருக்கவில்லை. அதன்பின் வெஸ்பாலியா உடன்படிக்கை மூலம் தோன்றிய நாடுகளின் இறைமையை உதாசீனம் செய்யும் அளவுக்கு மனித உரிமைகள் விவகாரம் தலைதாக்கியுள்ளது. இப்படியான சூழலில் மனித உரிமைகளை மதிப்பது பெருமளவு நாடு என்று தன்னைச் சிறிலங்கா வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த நடத்தைக்குரிய விவையைச் சிறிலங்கா நாடுகக்கத்தான் போகிறது. தமிழீழம் ஒரு சிறிய நாடுகக்கத்தான் அமையும், அதனால் தாக்குப் பிடிக்கமுடியாத என்பவர்கள் கவனத்திற்கு: மூன்றாம் உலக நாடுகளில் இருப்பதைத் தவிரையிலவனை தமிழீழ நிலப்பரப்பிலும் பார்க்கச் சிறியதைக் கொண்டுள்ளன என்ற உண்மையைக் கட்டிக்காட்டுகின்றோம். உதாரணம்: தமிழீழம் 16,500 சதுர கீ.மீ. மாலையாக 298 சதுர கீ.மீ. இன்னும் பல பிரிந்துபோவதற்கு சாதகமாகச் சில பத்திரிகைகள் எழுதியுள்ளன. 1983ஆகஸ்டு 04ஆம் திகதி வானூர்தி போன்ற பத்திரிகை "ஒன்றாக வாழ்வது கடினம் என்றால் தமிழர்களுக்கு வடக்கில் தனிநாடு உருவாக்கவேண்டும்" ஐதரவின் எழுத்துகளைப் பாராண உறுப்பு நாடுகளின் உரிமை போன்று அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு" என்றுள்ளது. போரதமையப் பலகைகளைக் கழகத்தின் பொருளாதாரப் ரோபிரிசியான பாக்டர் சுசைனி லயன்கே 2001 ஒக்டோபர் 03 இலுள்ள பத்திரிகையில் "மாற்றுத் தீவாக்கப் பிரிவினை" என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை எழுதியுள்ளார். "பிரிவினை பல நடைமுறை, அரசியல், சமூகப் பிரச்சினைகளை உருவாக்கலாம். எல்லாச் சமூகங்களின் தேவையையும் நலமையும் கணக்கில் எடுத்து அவற்றைத் தீர்க்கலாம்" என்ற கருத்தை அதில் தெரிவித்துள்ளார். பிரிவினை சிங்கள - தமிழ் இனங்களுக்கு சிறந்த எதிர்காலத்தையும் சமத்துவ அடிப்படையில் நட்புவெறும் ஏற்படுத்தும் என்பது ரோபிரிசியான கருத்து. தொடர்ந்து போராடுவோம், வெற்றி நிச்சயம்.

முகமாலையிலும், அதனை அண்டிய இடங்களிலும் உள்ள சிறிலங்கா இராணுவ முன்னரங்கக் காவலரணப் பகுதிகளில் இருந்து இராணுவம் வன்னிப்பகுதியை நோக்கி வலிந்தவொரு தாக்குதலைத் தொடுத்தது. ஏற்கனவே அங்கு நிலைகொண்டுள்ள படையினருடன் மேலதிக படையினரையும் இணைத்து, இப்பகுதிக்கு நகர்த்தி, வழமையான பாணியில் இத் தாக்குதலை இராணுவம் ஆரம்பித்து, வழிநடாத்திக்கொண்டிருந்த போது வலிந்தெடுத்த களமுனைக்கு எத்தனையோ மைல்களுக்கு அப்பால், எங்கோ ஒரு மூலையில் இருக்கும் அல்லைப்பிட்டிக் குக்கிராமத்தினை ஆக்கிரமித்திருக்கும் கடற்படையினரும் தம்பட்டிற்கு வன்னிப்பகுதியை நோக்கி எறிகணைகளை கண்டபடி ஏவிய வண்ணம் இருந்தனர்.

நேரஞ்செல்ல மண்கும்பான், மண்டைதீவு தெற்குக் கடற்கரையோரங்களில் தளம் அமைத்திருக்கும் கடற்படையினரும் தீவிரமாக வன்னிப்பகுதியை நோக்கி எறிகணைகளை ஏவத்தொடங்கினர். இந்நேரம் கடற்பகுதியிலிருந்தும் குண்டுச்சத்தங்கள் கேட்கத்தொடங்கின.

இவ்வேளை யாழ் இராணுவ கட்டளை அதிகாரியினால் பிறப்பிக்கப்பட்ட யாழ் குடா நாடு

திட்டமிட்டு சாதாரியமாக விரிக்கப்பட்ட இச் சதி வலையினால் அசாதாரண வேளைகளில் ஒருபகுதி மக்கள் மறுபகுதியினருக்கு இத்தகைய செய்திகளை தெரிவித்துக் கொள்ளவோ, பாதுகாப்புக் கருதி வெளியேறவோ முடியாமல் தனிமைப்படுத்தப்பட்டனர். இக் காரணத்தினால் விடுதலைப்புலிகளின் அன்றைய வேண்டுகோளை அறிந்தவர்கள் கூட அனைத்து மறுபகுதியினருக்குத் தெரிவிக்க முடியாதவர்களாய் இருந்தனர். தொலைபேசிகள் கூட துண்டிக்கப்பட்டிருந்தன. இதனால் பெரும்பான்மையோர் அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பில்லாமல் போனது.

ஆயினும் ஏவப்படும் செல் வீச்சுக்கு அஞ்சி அவ்விடத்தை விட்டு தாமாக்கவே விலகிக்கொள்ள ஆலயச் சூழலைக் கண்காணிக்கின்ற காவல்துறையினரும், ஊருக்குள் கண்ட இடமெல்லாம் பதுங்கி நிற்கின்ற படையினரும் தடையாய் இருந்தனர். அத்தோடு அந்நேரம் மண்கும்பான் பகுதியிலுள்ள கடற்படையினர் தீவிர செல் தாக்குதல்களை மேற்கொண்ட வண்ணம் இருந்தமையால் மேற்கு நோக்கி அப்பகுதிக்கு செல்வதும் உயிர்ப்பத்து என மக்கள் கருதிக்கொண்டார்கள்: இதனால் ஆலயத்தினையும் தமது வாழ்விடங்களையும் விட்டு வெளியேற முடியாமல் மக்கள் வழமையான அங்கேயே தங்கி விட்டனர் ஏக்கமும்,பீதியும் கொடுமையாக அவர்களைக் கலக்கி அடித்துக்கொண்டிருந்தன.

அன்றைய நாள் இரவு மெல்ல மெல்ல நகர்ந்து நடுநிசியைத் தாண்டிக் கொண்டிருந்தது. இதுவரை நேரமும்

கேட்டுவந்த ஒருபக்கத் தாக்குதலின் செல் வீச்சுச் சத்தங்களுக்கு மாறுபடாக இருசாரார் மோதிக்கொள்ளும் வேறுவகையான குண்டு வெடிப்புச் சத்தங்கள் கேட்பதை இனம் பிரித்து உணரக்கூடியதாக இருந்தது. இதனால் விடுதலைப்புலிகள் இங்கே தரையிறங்கி விட்டார்கள் என்பதை அநேகர் உறுதியாக உணர்ந்து கொண்டார்கள். நாளுய பொழுதியல் படையினர் வீடுகளுக்குள் புகுந்து எம்மைக் கண்டபடி சுட்டுக்கொல்வார்கள் இன்றைய இரவு விடியாமலே இருந்தால் என்ன, என்று ஏங்கிய மனங்களில் புது வகையான ஒரு தெம்பு பிறந்து கொண்டது.

இப்போது மண்டைதீவு தெற்கு கடற்கரைப்பகுதியிலிருந்தும் பரஸ்பரம் வெடிச்சத்தங்கள் கேட்கத்தொடங்கின. அல்லைப்பிட்டிக் குக்கிராமத்தின் கட்டளைக்கு அப்பாலிருந்து ஏவப்பட்ட எறிகணைகள் மண்கும்பான் பகுதியில் வீழ்ந்து வெடிக்கத் தொடங்கின. அப்பகுதி விடுதலைப் புலிகளின் வசமாகி வருகின்றது என்பதற்கான அழிசூரியும் மெல்ல மெல்ல புலனாகிக் கொண்டு வந்தது.

12.08.2006 - சனிக்கிழமை

மக்கள் மனங்களை இருள் கவ்வியிருக்க பொழுதோ வழமையோலப் புலர்ந்து கொண்டது. இராணுவப் பிரசன்னத்தைப் பார்த்து விடிந்ததும் ஊரைவிட்டு எப்படியாவது வெளியேறிவிடவேண்டும் என்றிருந்த மக்களுக்கு யாழ். கட்டளை அதிகாரியினால் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஊரடங்குச் சட்டம் முட்டுக்கட்டையானது. உக்கிரமன

அல்லைப்பிட்டிக் குருதியில் குளித்த பூமி

தழுவிய ஊரடங்குச் சட்டத்தினை அரச வானொலி அறிவித்துக்கொண்டிருக்க, விடுதலைப்புலிகள் தங்கள் வானொலி மூலம் தென்மராட்சி உட்பட யாழ் நகரை அண்டிய சில கடற்கரைப்பகுதி மக்களையும் மண்டைதீவு, அல்லைப்பிட்டிக் கிராம மக்களையும் இராணுவ முகாம்களிலிருந்து ஒரு கிலோ மீற்றர் தூரம் விரைவாக விலகிப் பாதுகாப்பான இடங்களுக்குச் செல்லுமாறு விநயமாகவும், அவசரமாகவும் அடிக்கடி வேண்டுகோள் விடுத்துக்கொண்டிருந்தனர்.

இவ்வானொலி ஒலிப்பரப்பை இராணுவ பிரசன்னம் சற்றுக் குறைவான பகுதியில் வசிப்பவர்களாலேயே கேட்கமுடிந்தது. இதற்கமைய எங்கே போவது? எப்படிப் போவது? போன்ற சஞ்சலமான வினாக்கள் மக்கள் ஒவ்வொருவரையும் கேட்டுப் பிய்த்துக்கொண்டிருந்தன. மூன்று பக்கமும் கடல்களால் சூழப்பட்ட மிகவும் ஒடுங்கிய நிலப்பரப்பை அமைவாகக் கொண்ட அல்லைப்பிட்டிக் கிராமத்தின் கடற்கரையோரங்களில் கடற்படை குந்தியிருக்கின்றது. தரையாக உள்ள

வெடிச்சத்தங்களும், குண்டுவிச்சுக்களும் மக்களை உன்மத்தம் பிடிக்கவைத்தன. எங்குமே போகமுடியாதநிலை. இதனால் இரப்பொழுதைக் கழிக்க மக்கள் எங்கெங்கு முடங்கினாரோ அங்கேயே பகற்பொழுதையும் கழிக்கமுயன்றனர்.

நேரம் செல்லச்செல்ல மோதல் உக்கிரமடையத் தொடங்கியது. வீதிகள், குடிமனைகள், ஆலயங்கள், பாடசாலைகள் என்று பரவலாக எங்கும் நின்ற படையினர் திடீரென அவ்விடங்களை விட்டு விலகிக் களமுனையைநோக்கிச் சென்றதும் எறிகணைகள் எங்களை நெருங்கி வந்துகொண்டிருந்தன. மரணத்திற்கும் எமக்கும் உள்ள இடைவெளி வரவரக் குறுகி வருவது தெரிந்தது. நாங்கள் பீதியால் விழிபிதுங்கினோம்.

இந்நேரம் அல்லைப்பிட்டிக் சென்பிலிப்புநேரியார் தேவாலயத்திற்கு நூற்றுக் கணக்கான படையினர் வேகமாக வந்து சேர்ந்தனர். “உங்களை யாழ். அனுப்புக்கின்றோம் வாருங்கள்” என்று ஆலயத்தில் இருந்தவர்களை அவசரமாக அழைத்தனர். எப்படியாவது இவ்விடத்தை விட்டு தப்பிப் போய்விட வேண்டும் என்றிருந்த மக்கள் முண்டியடித்துக்கொண்டு அவர்களோடு புறப்பட்டனர். மக்களை அல்லைப்பிட்டிக்

நாங்கள் நினைத்த அந்தக் கொடூரம் நிகழத் தொடங்கியது. ஆடலறிக் குண்டுகள் எங்கெல்லாமோ இருந்து எங்களைத் தேடி வந்துகொண்டிருந்தன. போதாக்குறைக்கு இடையிடையே கடலில் இருந்தும் பீரங்கித் தாக்குதல்கள், அத்தோடு பல்சூழல் பீரங்கியும் முழங்கத் தொடங்கி இடைவிடாது ஹாக்கெட்டுகளைத் தள்ளிக் கொண்டிருந்தது. ஒவ்வொரு குண்டு வெடிப்புக்கும் இடையே ஒரு கைநொடிப்பொழுது கால அவகாசம்கூட இருக்கவில்லை. ஒரே கணத்தில் பல குண்டுகள் வெடித்தன. குண்டு எங்கே விழுந்தது எனக் கேட்காமல் குண்டு எங்கே விழவில்லை எனக் கேட்கும் அளவிற்கு அங்கிள்கெள்ளாதபடி எங்கும் விழுந்தது.

சந்திவரை அழைத்து வந்த கடற்படையினர் பாதுகாப்பாகத் தாம் படைமுகாமிற்குள் புகுந்துகொண்டதும் அவர்களை வந்தவழியே போகுமாறு எச்சரித்துத் திருப்பி அனுப்பினர். மக்கள் திரும்பவும் ஆலயத்திற்கு வந்து அரைமணிநேரம் ஆவதற்குள் அவர்களை மீண்டும் அங்கே வந்த படையினரில் இன்னொரு பகுதியினர் வலுக்கட்டாயமாக அழைத்துக்கொண்டுபோய் திருப்பி அனுப்பினர். இவ்வாறு இன்னும் ஒரு தடவையும் நடந்தது. அநேர வெய்யிலில் தண்ணீர் தாகம், பசிக்களை, மரண பயம் கொண்ட அப்பாவி மக்களை படையினர் மூன்று தடவைகள் மனிதக்கேடயங்களாகப் பாவித்துக் கொண்டார்கள். பச்சினம் பாலகரைக்கூட ஈவிரக்கமின்றிப் படுகொலை செய்த அல்லைப்பிட்டிக் தெற்குக் கடற்படையினரே விடுதலைப் புலிகளின் தாக்குதலுக்கு ஈடுகொடுக்கமுடியாமல் களமுனையை விட்டுத் தப்புவதற்கு பகுதி பகுதியாக வந்து இந்து நாகர உத்தியைக் கையாண்டவர்கள். இவங்கை ஒரு “சோசலிச ஜனநாயக நாடு” (சும்மா பெயரளவுக்குச் சொன்னாலும் எவ்வளவு வலுவான இனிய சொல்) ஆதன் ஜனநாயகத்தையும், இறைமையையும் கட்டிக் காக்கப் புறப்பட்ட “தேசிய வீரர்கள்”

இவ்வருடம் ‘மே’ மாதம் குஞ்சு குழந்தைகள் உட்பட ஒன்பது பேரைக் கடற்படையினர் சுட்டுக்கொன்ற சம்பவத்தின் பின் இரவு நேரத்தை ஊரிலுள்ள சென் பிலிப்புநேரியார் தேவாலயத்தில் கழித்து வந்த இக்கிராமத்தின் பெரும்பாலானோர்; அன்றைய பொழுதையும் வழமையோல அங்கேயே கழிப்பதற்கு குழுவியிருந்தனர். இவர்கள் அதிகரித்த இராணுவப் பிரசன்னத்தினால் விடுதலைப்புலிகளின் வானொலி ஒலிப்பரப்பை நண்ட நாட்களாக செவிமடுக்க முடியாத நிலையிலுள்ளவர்கள். ‘மே’ மாதப் படுகொலையின் பின்னர் கடற்படை மக்களுக்குத் தாம் பாதுகாப்பு அளிப்பதாக மாயங்காட்டி, கபட நோக்கில் மிகச் சிறிய இவ்வூரைப் பல்துண்டுகளாக்கி ஒவ்வொன்றையும் சுற்றி இராணுவ வேலியை ஏற்கனவே அமைத்திருந்தது.

→ (பகிடி என்பது வேறுவிடையம்) தங்கள் உயிரைத் தக்கவைப்பதற்காக கேலயம் "தமது சொந்த மக்களெனக் கூறிக்கொள்பவர்களையே" (போலி என்பதை விட்டுவிடுவோம்) கேடையங்களாக்கிய இலட்சுமீ உலகின் வேறு எந்த மூலையிலுமே நிகழ்ந்திருக்க மாட்டாது.

நேரம் மதியமாகிவிட்டது. இதுவரை நேரம் சற்றுத் தொலைவில் இருந்து கேட்ட துப்பாக்கிச் சத்தங்கள் இப்போது கடற்படைத் தளத்தை அண்டிய பகுதிகளில் இருந்து ஆக்கிரோசமாகக் கேட்கத் தொடங்கின. ஊடே குண்டு வெடிப்புக்களும் கிரைஸர் வீச்சுக்களும் கேட்டவண்ணமிருந்தன. சில நிமிடங்களில் இச்சத்தங்கள் எங்களை நெருங்கின. துப்பாக்கிச் சன்னங்கள் நாளாபுறம் இருந்தும் பாய்ந்து வந்தன. குண்டு வெடிப்புமூலக், வேட்டு மழை கொட்டு கொட்டு என்று கொட்டியது. எங்கள் ஊர்மனை போர்முனையானது, நாங்கள் கையில துப்பாக்கியில்லாமல் கனத்தில் நின்றோம்.

அச்சமயம் நூற்றுக்கணக்கான படையினர் விடுதலைப் புலிகளுக்கு முகம் கொடுக்க முடியாமல் ஓடிவந்தார்கள். எந்த இலக்குமின்றி கண்டபடி சுட்டுத் தள்ளிக்கொண்டு தலை தெறிக்க அல்லலைப் பிடிச்ச சந்தியிலுள்ள தளத்தை நோக்கி ஓடிக்கொண்டிருந்தார்கள். என்னை மறந்து நின்று பார்க்கிறேன். உடம்பு புல்லரித்தது. நான் காண்பது கனவா? நிஜமா? அந்தக் கனத்தில் நான் நானாகவே இல்லை.

அல்லலைப்பிடி தெற்குக் கடற்படைத் தளத்தில் எஞ்சி நின்ற கடற்படையினர் விடுதலைப் புலிகளின் வீரத்திற்கு முன்னே எதிர்த்துக் குடியாய் ஓடிய ஓட்டமே அது. அந்த ஓட்டம் போர் தந்திரோபாயத்தின்படி சிலவேளைகளில் புத்திசாதுரியமாகக் களமுனையைவிட்டு விலகும் பின்வாங்கல் நடவடிக்கையல்ல. எதிரியைத் திட்டமிட்டு சண்டைக் கிழுத்து, சுற்றில் எதிர்த்திருடியாமல், மூக்குடைபட்டு, சாவுக்குஞ்சி ஓடிய ஓட்டமே அது. நாடு பற்றி எரிபும் போது அதை மூடிமறைக்க கொழும்பில் 'சாக்' ஓட்டப்போட்டி ஆரம்பமாகவிருந்த ஓரிரு

இத்தனை அட்டூழியங்களையும் நேரில்கண்ட உலகம், அனுபவித்தவருமான வண பிதா ஜிம் பிறவுன் அடிகளார் நடந்தேறிய படுகொலைகளின் உண்மை நிலைமையை உலகிற்கு அம்பலமாக்கிவிட்ட க்ஷய ஓடுபொரு ஆதனமாக இருந்தமையால் இக் கொடுமைகள் நிகழ்ந்து ஒரு விழைவுக்குள் அவர் மரமாக மறைக்கப்பட்டார்.

நாட்களுக்கு முன், இங்கு படையினருக்கான சாவு ஓட்டப்போட்டி ஆரம்பித்திருந்தது. அதுவும் தடல்புலாக்கத்தான். இதுவும் தடல்புலாக்கத்தான்.

ஓடிய படையினர் அல்லலைப்பிடிச் சந்தியிலுள்ள படைமுகாமம் அடைந்தபின்னர் ஊர் பயங்கர நிசப்தமானது. கோபம் புயலடித்து ஓய்ந்தமாதிரி. ஆனால் மக்கள் மனங்களை அமைதி கொள்ளவில்லை. அடிவாங்கியவன் பழிவாங்குவதற்கு குடிமனைகள் வீது கண்டபடி செல் அடிப்பான். ஊரைவிட்டுத் தெற்குப்பழமாய் நகர்ந்து மேற்கே போனாலும் மண்குப்பானிலும் இதே நிலைதான். இதுவரை வெடித்த எறிகணைகளில் கணிசமானவை மண்குப்பானில்தான் வெடித்தன. மேற்கே போட்டியிலுள்ள படையினர் வேலையைப் பக்கமும் சாட்டிவிட்டார்கள். போர்தளத்தைக்கு ஊரடங்குச் சட்டம். எங்குமே நாங்கள் போகமுடியாது. எப்படியும் ஆபத்தை எதிர்த்தோக்க வேண்டியவர்களே. இதை உணர்ந்த சிலர் வீடுகளில் பதங்குபுழிகளை வெட்டினார்கள். கணிசமானோர் வீடுகளிலும், அதிகமானோர் தேவாலயத்திலும், பாடசாலையிலும் தங்கியிருந்தார்கள்.

அருள்

மாலை 4.00 மணியளவில் மீண்டும் ஆட்லறின்கள் எறிகணைகளைக் கக்கத் தொடங்கின. ஒவ்வொருவரும் அந்தந்த இடங்களிலேயே குப்புறப் படுத்திக் கொண்டனர். வீடுகள் அழிந்தன, நிலம் அழிந்தது, விளைநிலங்களும், பயிர்ந்தரும் மரங்களும் குண்டுச் சிதறல்களால் சேதமாகிக் கொண்டிருந்தன. அந்தி சாயும் வேளை இந்தநிலை தொடர்ந்தது. அதன் பின்னர் இரவு பதினொரு மணிவரை ஆங்காங்கே சில எறிகணைகள் வீழ்ந்து வெடித்துக் கொண்டிருந்தன. படையினரை விரட்டி யடித்தபின் விடுதலைப் புலிகள் தாம் கைப்பற்றிய பகுதிகளிலிருந்து எதிர்த் தாக்குதலைத் தொடர்ந்தும் படையினர் மீது நடாத்துவதைத் தவிர்த்துக் கொண்டனர். இராணுவமும் கடுமையான எறிகணை வீச்சை நிறுத்தியிருந்தது. எங்களுக்கு எல்லாமே துணியமாக இருந்தது இரண்டு தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக சிங்களப் படையினர் காடைத்தனம் பற்றிய பூரணமான பட்டறிவுள்ள நாங்கள் அவர்கள் அமைதியாய் இருப்பதுபற்றி விபரிதமாக ஆச்சரியப்பட்டோம்.

வெள்ளி பின்னிரவு தரையிறங்கிய விடுதலைப் புலிகள் சனி நண்பகலுக்குள் மண்டைதீவு, அல்லலைப்பிடி, மண்குப்பான் தெற்கு கடற்படைத் தளங்களை முற்றாக அழித்து நிர்மூலமாக்கி அப்பகுதிகளைக் குறிப்பிட்ட பல மணித்தியாலங்கள் வரை தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருந்த பின்னர் அன்று முன்னிரவே வன்னி திரும்பி விட்டனர். அது வரை நேரமும் இராணுவத்தின் பிடியிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட பிரதேசத்திற்குள் வந்துவிட்டோம் என்ற மனோநிலையில் இருந்த எங்களுக்கு விடுதலைப் புலிகள் வன்னி திரும்பியது பலத்த ஏக்கமாக இருந்தது. மீண்டும் இராணுவத்தின் பிடிக்குள் நாம் சிக்கப்போவதை நினைத்துப் பீதியால் துடித்துக்கொண்டிருந்தோம்.

இதுவரை நேரமும் இராணுவம் வாழா திருப்பது தொடர்பாக ஏற்கனவே நாம் விபரிதமாக ஆச்சரியப்பட்டோமல்லவா? அந்த ஆச்சரியம் தப்பானதாக இருக்கவில்லை. நாங்கள் நினைத்த அந்தக் கொடும் நிகழ்த் தொடங்கியது. ஆட்லறிக்குண்டுள்ள எங்கெல்லாமோ இருந்து எங்களைத் தேடி வந்துகொண்டிருந்தன. போதக் குறைக்கு இடையிடையே கடலில் இருந்தும் பிரங்கித் தாக்குதல்கள், அத்தோடு பல்முழல் பிரங்கியும் முழங்கத் தொடங்கி இடைவிடாது றொக்கெடுகளைத் தள்ளிக் கொண்டிருந்தது. ஒவ்வொரு குண்டு வெடிப்புக்கும் இடையே ஒரு கைநொடிப்பொழுது கால அங்காசம்சுட இருக்கவில்லை. ஒரே கணத்தில் பல குண்டுகள் வெடித்தன. குண்டு எங்கே விழுந்தது எனக் கேட்காமல் குண்டு எங்கே விழவில்லை எனக்

கேட்கும் அளவிற்கு அங்கிக்கென்னதாபடி எங்கும் விழுந்தது அருகே விழுந்ததும் முன்னே ஓடினோம். முன்னே விழுந்ததும் பின்னே ஓடினோம். அங்கும் விழுந்தது கோடை மழைக்காய் எங்களுக்குக் குண்டுமழை பொழிந்தது. ஓரிரு மணித்தியாலங்கள் அல்ல ஒன்றரை நாட்கள் வரை.

சின்னெச்சிரிய இச் சிற்றூரை அழிப்பதற்கு இத்தனை நேரமாய் எவியகுண்டுகள் முப்பதிற்கும் மேற்பட்ட அப்பாவினைக் கொன்றும் நூற்றுக்கும் மேற்பட்டவர்களைக் காயப்படுத்தியும் இனவாதிகளின் கோபாசிக் குத்த தீனி போட்டிருந்தன. சென் பிலிப்புநேரியார் தேவாலயத்தில் மட்டும் பதினெட்டுப் பேர் இரையானார்கள். எழுபத்தைத் திற்கும் மேற்பட்டவர்கள் காயமடைந்தார்கள்.

ஆலயத்தில் மக்கள் தஞ்சமடைந்திருந்தபோது அங்கு வீழ்ந்த றொக்கெற் குண்டுகளே இவ் அப்பாவினின் உயிர்களைக் காவுகொண்டும் காயப் படுத்தியும் இருந்தன. பச்சினம் குழந்தைகள், பள்ளி மாணவர்கள் உட்பட பலரைக்கொன்ற இக் குரூரத் தில் கைமுறிந்த நான்குமாதச் சிசு ஒன்றும், நான்கு வயது நிரம்பாத நிலையில் படுகாயமடைந்த சகோ தரிகள் மூவரும் இன்றும் தமது தாய் தந்தையரை ஊரில் பறி கொடுத்துவிட்டு அவர்களின் உடலங்கள் மீட்கப்படாமல் உப்பியபுருக்க இவர்கள் ஆதரவற்றுத் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குஞ்சு குழந்தை உட்பட குடும்பமாகக் காயப்பட்டவர்கள். அங்கவன்கள் ஆணவர்களே இங்கு அனேகர்.

சென் பிலிப்புநேரியார் தேவாலயத்தில் குண்டுகள் விழுந்தபோது மயிரிழையில் உயிர்தப்பி பின்னர் அல்லலைப்பிடியிற் காணாமல்போன வணபிதா ஜிம் பிறவுன் அடிகளாராலும் யாழ் மேலதிக நீதியாளராலும் பெருமுயற்சி எடுக்கப்பட்டதன் விளைவாக காயப்பட்டவர்களையும் ஆலயத்தில் படுகொலையானவர்கள் பதினெட்டுப் பேரின் சடலங்களையுமே காலதாமதமாகவேணும் மீட்க முடிந்தது. ஏனைய சடலங்களை மீட்க

கடற்படை தடையாய் இருந்தது. நீதியாளரின் பணிப்பின் பேரில் சிங்கள பொலிசார் இதற்கான பொறுப்பை ஏற்றும் அதனை நிறைவேற்றவில்லை. மீண்டும் நீதியாளர் எடுத்த முயற்சியினால் அவர் முன்னிலையில் ஏழு சடலங்கள் இருபத்திரண்டு நாட்களின் பின் உருக்குலைந்த நிலையில் மீட்கப்பட்டு அவ்விடத்திலேயே அடக்கம் செய்யப்பட்டன. ஏனையவை இதுவரை மீட்கப்படவோ, அடக்கம் செய்யப்படவோ இல்லை. யாழ். போதனா வைத்தியசாலையில் சிகிச்சை பெற்றுவந்த அல்லலைப்பிடிமுகம் சேர்ந்த குடும்பஸ்தர் ஒருவர் தனது வீட்டில் ஆறு சடலங்கள் இதுவரை மீட்கப்படாமல் இருப்பதாகக் கூறினார். அவரைப் போல் காயமடைந்து சிகிச்சைபெறும் பெண்மணி ஒருவர் தனது வீட்டில்

“**மான்ட் நேயம் கொண்ட உலக சமுதாயமே! வாழ்வின்மீது தாகம் கொண்ட எம் உடன் பிறப்புக்கள் நாள்தோறும் மரணத்தின் வாய்க்கில் நின்று துடிப்பதையும், சுற்றில் கீழ் இயங்குகளின் உயிர்த் துடிப்பு அடக்கிப் போவதையும் ஒருகணம் உன் கூர்மதியினால் உணர்ந்து பாடுகள்.**”

செல் விழுந்ததால் மயிரிழையில் தப்பி ஓடிப்போய் இன்னோர் வீட்டில் பதுங்கியிருந்த போது அங்கே செல் விழுந்ததினால் இறந்த நான்கு பேரின் சடலங்கள் இதுவரை மீட்கப்படவில்லை என்றார். இதேபோல் இன்னும் இரு சடலங்கள் மீட்கப்படாமல் இருப்பதை அறிந்தோம். அறியாதது இன்னும் எத்தனையோ?

சென் பிலிப்புநேரியார் தேவாலயத்தில் இறந்த, காயப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் இறுதி நேரம் இருந்த சகோதரியொருவர் தான் நேரில் கண்டதைத் தெரிவிக்கையில், எனது வீட்டு வளவினுள் சனிக் கிழமை பஸ் செல் விழுந்தது அந்தி ஓடுவார் காயப்பட நான் பாடசாலைக்கு ஓடிவந்தேன் அன்றைய இரவை அங்கே கழித்தபோது கண்டபடி செல்கள் விழுந்தன. விடிந்ததும் விடிந்தும் போனேன். அப்பகுதியில் ஒருவரையும் காணவில்லை, மயான அமைதி நிலவியது. பயமாக இருந்தது. ஆலயத்திற்குப் போனால் அங்குள்ளவர்களோடு தங்கலாம் என்ற எண்ணத்தில் அங்கு போனேன். அங்கே நாலவரைத் தவிர வேறு எவரையும் காணவில்லை. ஆலயம் இடிந்து கிடந்தது. இடிபாடுகளுக்குள் மனிதச் சடலங்கள். இறந்தவெள்ளம். சதைத் துண்டங்கள். காயமடைந்தவர்களின் அவலக் குரல்கள். வேதனையின் துடிப்புக்கள், குற்றபுகளின் ஊசலாடல்கள் “அக்க தண்ணி” மரணத்தின் வாயிலில் நின்றுகொண்டு இருக்கும் ஜீவன்களின் பரிதாபமான கெஞ்சல்கள்.... கொலைக் கனத்தில் பலக் கட்டாக்கலான அந்த அப்பாவினின் கோரநிலைக் காட்சியினை இலேயும் சொல்லத் திரையியற்று அவர் விம்மத் தொடங்கினார்.

இத்தனை அட்டூழியங்களையும் நேரில்கண்ட வரும், அனுபவித்தவருமான வண பிதா ஜிம் பிறவுன் அடிகளார் நடந்தேறிய படுகொலைகளின் உண்மை நிலைமையை உலகிற்கு அம்பலமாக்கி விடக்கூடிய ஓடுபொரு ஆவனமாக இருந்தமையால் இக் கொடுமைகள் நிகழ்ந்து ஒரு கிழமைக்குள் அவர் மரமாக மறைக்கப்பட்டார். # சுட முழைய முடியாத அளவிற்கு அதிபுச்ச பாதுகாப்பை இச் சம்பவத்தின் பின்னர் ஏற்படுத்தியிருக்கும் சிக்கத்தின் குகைக்குள் இந்த அருட் பணியாளர் காணமல் போனதன் துத்திரம் உலகிற்கு இன்னும் துலங்கவில்லை என்றால், அது கைப் புண்ணுக்கு கண்ணாடி கேட்கும் சங்கதியே.

சிங்கள இனவாதிகளின் இனவொழிப்புச் செயற்பாடு காலத்திற்குக் காலம் என்ற நிலையிலிருந்து மருவி இப்போது நிமிடத்திற்கு நிமிடம் என்ற நிலைக்கு வந்துவிட்டது. இவ்வருடம் ஓகன்ற மாதம் மட்டும் மூதூர் படுகொலை, அல்லலைப்பிடிப் படுகொலை, தென்மராட்சிப் படுகொலை, செஞ்சேலைப் படுகொலை, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நாளாந்தம் தவறாமல் சுட்டுக் கொல்லப்படுவோர் என படுகொலைப் பட்டியல் நன்றி கொண்டு செல்கின்றது. ஆனால் உலகம் இதைப் பார்த்துக் கொண்டு ஏனோ வாய் மூடி மனமென காக்கின்றது?

மான்ட் நேயம் கொண்டு உலக சமுதாயமே! வாழ்வின்மீது தாகம் கொண்ட எம் உடன் பிறப்புக்கள் நாள்தோறும் மரணத்தின் வாய்க்கில் நின்று துடிப்பதையும், சுற்றில் இந்த இயங்குகளின் உயிர்த் துடிப்பு அடக்கிப் போவதையும் ஒருகணம் உன் கூர்மதியினால் உணர்ந்து பாடுகள்.

கட்சி அடிப்படையில் அல்லாததும் சவுட்டுக் கருத்துக்களை முன்வைக்க இயலாததுமான சில்லறைகளாக உள்வாங்கப்பட்டவர்களைக் கொண்டு அரசை மாற்றியமைத்ததன் மூலம் தனக்குச் சவால்விடக்கூடிய எந்த வலுவான சக்தியும் அதிகாரத்தில் இல்லாதபடி செய்திருக்கிறார் சிறிலங்கா சனாதிபதி. பாதுகாப்புப் பிரதியமைச்சுப் பதவியை இதுவரை யாருக்கும் வழங்காது, அவ்வமைச்சின் அதிகாரக் கட்டமைப்பை பாதுகாப்புச் செயலாளர் தனது தம்பி விரும்பியபடி வடிவமைக்க அவகாசம் வழங்கியிருக்கும் அவர், தன்னையேயொன்ற தென்னிலங்கையின் 'குருணு குமாரர்களையே' பெரும்பாலான அரசு நிருவாகங்களின் உச்சங்களை நோக்கி நகர்த்துவதாகவும் அறியப்படுகிறது. கட்சியின் முக்கியஸ்தர்களுையே மத்தியப் பதவியிலிருந்து தாக்கியடித்ததன் மூலம், தனிநபர் வலிமையையும் பறைசாற்றியிருக்கிறார். புலிகளுடன் போர் நிகழ்த்தினாலும், போரை

வெளிநாட்டுத் தூதுவர்களுக்கு உபதேசித்ததாகச் சொல்லப்படும் 'படைச் செயற்பாட்டோடமந்த அரசியல் தீர்வுத்திட்டத்தில்' நம்பிக்கை ஏற்படுவதற்கும் காலாயமைந்திருக்கிறது. அவை எல்லாவற்றையும் விட, 'ராஜபக்ச வம்சம்' ஒன்றிற்கான அதிகாரமும் ஆசையைத் தூண்டித்தக்கதாக அவரது குடும்பத்தினரது செல்வாக்கு தென்னிலங்கைச் சாதாரணர்கள் மத்தியிலும் ஓங்கியிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. வாகரை வெற்றியில் கோத்தபாயவின் பங்குபற்றி சிறிலங்காவின் பாதுகாப்பு இணையத்தளத்தில் தனி ஆய்வுரை வெளிவந்ததும், தெற்கின் சந்துபொந்துகளிலெல்லாம் பேருருப் படமாக ராஜகளைபுடன் சனாதிபதி நிறுத்தப்பட்டமை எல்லாம் தொட்புடையவையே. ஆனால், முன்பு வருடகால ஈழப்போரானது வாகரையை வசப்படுத்தியதோடு முடிவை நெருங்கத்தொடங்கிவிட்டது என்பதை நம்பவைப்பதற்காகச் செய்த பிரச்சாரத்தை

மேலோங்கமுடியும் என்பதைக் கணியத்தற்கும் படைவிற்பனையினர்கள் தேவையில்லை. அதேபோல, உலகின் நூலாவது பெரிய ராணுவத்தோடு மோதி அனுபவப்பட்ட தளபதிகளால் வழிநடத்தப்படும் புலிகளின் அணிகள், மோதல்களையே நேரத்தையும் விலகியொதுங்கவேண்டிய தருணத்தையும்

ஆகியிருக்கவில்லை என்பதும் அவர்களுக்குத் தெரியும். இப்போதுள்ளதை விட அதிக அரசுபடைகள் கிழக்கிலே நிறுத்தப்பட்டிருந்த காலத்திற்குள் பாரிய தாக்குதல்களைப் புலிகள் செய்திருக்கிறார்கள். அதோடு, கிழக்கிலே கருணாவோடு புலிகளின் தாக்குதல் திறமும் நீர்த்துப்போகவில்லை என்பதை வாகரைக்கான தெடர்சமரில் அரசுபடைகள் நேரிலே கண்டார்கள். தவிர,

கிழக்கு யாருடைய கையில்?

முடித்துவிட்டாலும் அல்லது ஒப்பந்தங்களிடையே நகர்த்தலும்சவட, எதிர்வரும் பதின்ம ஆண்டுகளில் தரையடைக்கச் சமனான அல்லது மேலான ஒரு பணியிங்கு கடற்படைக்கு உருவாகும் என்ற யரவான படைத்துறை எண்ணப்பட்டுள்ள அடிப்படையிலேயே தனது இணைய மகனைக் கடற்படையில் இணைத்துள்ளார் என்ற கொழும்புக் கருத்தோடு நோக்குங்கால் அவரது மனதிலுள்ள நிகழ்ச்சி நிரலானது, இரண்டு தடைவெக்குமெல் நீட்டிக்க முடியாத பதவிக் காலத்தினால் அடங்கிநிற்பதாகத் தெரியவில்லை. அந்தப் பெருநிலை இற வரியாக, கிழக்கின் குடிப்பரம்பல் மற்றும் பையப்பரம்பல் வடிவத்தை மாற்றுவதன் மூலம் தன் அரசியல் தளத்தை வலம்படுத்த அவர் முனைகிறார்.

தானே நம்பத் தலைப்படுகிறபோதுதான் அன்னாரின் ராஜகளை மாறி அசட்டுக்களை தெரிகிறது. அப்பாறையிலும், வாகரையை உள்ளடக்கிய திருமலையிலும் உள்ள குடிமனைப் பதவிகளில் இருந்து புலிகள் வெளியேற்றப்பட்டது. அங்குள்ள படைவலுச்சமரிகளையின் அடிப்படையில்தான் என்பதில் ஐயமில்லை. கிழக்கில் முதற்தடைவையாகக் கவசப்பட யன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தவிர, வாய்படை, பிரங்கிப்படை போன்றவற்றின் உச்ச ஆற்றலும், புலிகளையிடப் பல யங்கு அதிகமான துருப்புக்களும், வேறெங்கும் திசைதிருப்பியபாது நிலையில், ஒரு மரபுச் சமரில் இறங்கும்போது யாருடைய கை

அதன் இடைக்காலத்தில் இயங்கவேண்டிய முறையையும் அறியாது திறைவார்கள் என்ற நினைக்குமளவிற்கு சிறிலங்காப் படை அதிகாரிகள் கற்றுக்குட்டிகள் அல்லர். அதனால்தான், வாகரையைத் தொட்புறந்து உடனடியாவே மட்டக்களப்பு வாவிமீன் மேற்குப்புறத்தில் இருக்கும் ஏ5 சாலையை உள்ளடக்கிய விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதியைக் கைப்பற்றவேண்டும் என்ற ராஜபக்ச முயற்சிகளின் அரசியல் வேட்கைக்கு அவர்களால் சாதகமான பதிலை உடனடியாகத் தரமுடியாமலிருக்கிறது. அவர்களின் கவலை அது மட்டுமே அல்ல.

ஆறு மாதத்திற்குமேல் நீடித்த மரப்போர்முறை என்பது கிழக்கில் புதியவிடயம். முன்பெல்லாம் புலிகளைப் யூனிடோடு ஒழிப்போம் என்னும் தென்னிலங்கைக் சவுச்சல் கிழக்கில் மட்டும் ஒழிப்போம் என மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ள தானது, ஓரளவேனும் யதார்த்தநிலை உரைப்பட்டதன் வெளிப்பாடே. வாகரையில் புலிகளின் மரபு அம்சங்கள் இப்போதைக்கு நீக்கப்பட்டாலும், மட்டக்களப்பு வாவிமீன் மேற்கேயுள்ள புலிகளின் வலுநிலைகள் சலனப்படாது நிற்கின்றன. அவர்கள் ஏ11 மற்றும் ஏ5 சாலையில் இருக்கும் தனிப்படுத்தப்பட்ட பல இலக்குகளில் ஒன்றின் மீது கெரில்லாத் தாக்குதல் நிகழ்த்துவார்களாக இருந்தால், அது படைவிறர் மீது அணைக்காலமாக எழுந்துநிற்கும் நம்பிக்கைக் கீற்றையும் மங்கியணினி, தென்னிலங்கை அரசியலிலும் பொருளாதாரத்திலும் எதிரொலிக்கும்.

கொழும்பில் உள்ள பலர் நம்பவைக்கப்பட்டிருப்பது போல புலிகள் கிழக்கின் ஒரு மூலையில் ஒடுங்கியபோய் தாக்குதல் நடத்தத் திராணியற்றவர்களாக

கிழக்கு என்பது புலிகளின் தாயகக் கோட்பாட்டின் உள்ளடக்கம் என்றபோதும் அதை உடனடி மரபுக் களமாகப் பேணவேண்டும் என்ற விதிப்பு, அரசுபடைகளுக்கு இருப்பதைப்போல, புலிகளுக்குக் கிடையாது. வாகரையின் இழப்பு என்பது அரசுபடைகள் முல்லைத்தீவை இழந்ததைப்போன்ற முற்றுமுடிவான இழப்பும் அல்ல. அரசு படைகளின் ரிவிரச நடவடிக்கை தொடக்கம் புலிகளின் ஓயாத அலைகள் 3 வரையான காலத்தில், வடபோரரசுக்கிற் பங்கெற்பதற்காக, கிழக்கு அரசுப்படைகளில் இருந்து 44 படைமுகாம்களை முடிக்கப்பட்டன என்ற அரசுபடைகள் வெளியேறின. புலிகளைப் போருக்குள் ஈர்த்திடுவதற்கு அழிக்கும் உத்தி என ரத்தவத்தவினால் வருணிக்கப்பட்ட ஷையசிக்ருவலின் உண்மையின் வடபோர்முனைக்கு ஈர்த்து எடுக்கப்பட்டது சிறிலங்கா அரசுபடைகள்தான். தரைப்படைவயவிட, கடற்படையும் வான்ப்படையும் கூட அங்கே தரையில் போரிட அனுப்பப்பட்டன. அப்போதுகூட, தங்கு நிற்பதற்கும் தளர்த்திடுவதற்கும் விட்டியாடுவதற்கும் முட்டியோடுவதற்குமான இடம் காலம் என்பவற்றைப் புலிகளே தீர்மானித்து மாங்குளம்வரை படையினரை அனுமதித்தார்கள்.

வாகரைப் பெறுபேறுகள் பற்றிய கொழும்பின் ஊடலானது, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் சேரரம்போவதற்கும், முதலீட்டு நிறுவனங்களைத் தற்காலிகமாகவாவது சாந்தப்படுத்துவதற்கும், சென்றவருப் பின்னரைப் பகுதியில் தரைப்படையத் தளபதி சுரத் பொனீசேகா பல

தவிர, முதல் மூன்றுகட்டப் போர் காலத்தைப் போலல்லாது, புலிகளின் ஊடக நீட்சி இப்போது மிக அதிகம். முல்லைத்தீவில் ஆயிரக்கணக்கான சிப்பாய்களின் சலனங்களை ஏற்கமறுத்து இழப்பை மறைத்தது போன்ற உத்தியை இனி ஒருபோதும் சிறிலங்கா படைகள் கனவிலும் நினைக்க முடியாது. கடந்தவருப் பிற்பகுதியில் முகாமையில் புலிகள் கைப்பற்றிய சிப்பாய்ச் சலனங்களை பயங்களுடனும் படை இலக்கங்களுடனும் இணையத்தளங்களிலே கண்டி உறவினர்கள் மற்றும் ஊடகங்களின் அழுத்தமே பகையினரின் இழப்பு இருபத்தி எட்டுத்தான் என்ற சாதித்த படைத்

தேசத்தின் குரலுக்கு வீரவணக்கம்

தலைமைச் செயலகம்.
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்.
தமிழீழம்.
2006-12-14

எமது சுதந்திர இயக்கத்தின் அரசியல் இராஜதந்திர நகர்வுகளில் எனக்குப் பக்கபலமாக இருந்து செயற்பட்ட எமது தேசத்தின் ஒளிவிளக்கு இன்று அணைந்துவிட்டது. ஆலோசனை வேண்டி, ஆறுதல் தேடி ஓடுவதற்கு பாலாண்ணை இன்று என்னுடன் இல்லை. இவரது மறைவு எனக்கு மாத்திரமல்ல தமிழீழ தேசத்திற்கே இட்டுநிற்ப்புமுடியாத பேரிழப்பு.

பிறப்பிற்கும் இறப்பிற்கும் இடையே விரியும் காலமாக மனிதவாழ்வு நிலைக்கிறது. இந்த வாழ்வுக்காலம் எல்லா மனிதர்களுக்கும் ஒரேமாதிரியாக, ஒத்ததாக, ஒருசீராக அமைவதில்லை. காலச்சீற்றத்தாக ஒருவருக்குக் கூடி, மற்றவருக்குக் குறுகி, இன்னொருவருக்கு அதிகம் நெடுத்து கூடிக்கொண்டு செல்கிறது. துரதிஸ்ட வசமாக, பாலாண்ணையினது வாழ்வு இடைநடுவில் நின்றபோய் விட்டது. தீவிரம்பெற்றுள்ள எமது விடுதலைப்போருக்கு அவர் நிறையப் பணிகளை ஆற்ற வேண்டியிருக்கின்ற தருணத்தில் அவருக்கு மரணம் சம்பவித்திருக்கிறது. இதனை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியவில்லை. துயரத்தின் சுமை என் ஆன்மாவை அழுத்துகிறது. என் உள்ளத்தை உடைத்து, நெஞ்சத்தைப் பிளக்கிறது. கடடுக்கடங்காத காட்டாறு போல சீறிப்பாயும் உணர்ச்சிப் பெருவெள்ளத்தை என்னால் வார்த்தைகளால் கொட்டமுடியாது. மனித மொழியில் இதற்கு இடமுமில்லை.

பழக ஆரம்பித்த நான் முதலே எமக்கிடையே ஒரு இனம்புரியாத புரிந்துணர்வு ஏற்பட்டது. அந்தப் புரிந்துணர்வால் எழும் பற்றுறவால் பிணைந்துகொண்டு, எமது உறவு நல்லுறவாக வளர்ந்து நட்புறவாகப் பரிணமித்தது. சிந்தனையாலும் செயலாலும் ஒன்றுபட்ட மனிதர்களின் சங்கமமாக அந்த உறவு மலர்ந்தது. தினம்தினம் நாம் பகிர்ந்துகொண்ட வாழ்பனுவலத்தில் வலிமைபெற்று வளர்ந்தது. சாதாரண மனித உறவுகளிலிருந்து இது முற்றிலும் வேறுபட்டது. காலத்தால் கனிந்து, வரலாற்றால் வடிவம் பெற்ற ஒரு அலாதியான இலட்சிய உறவு அது.

பாலாண்ணையை நான் ஆழமாக நேசித்தேன். விடுதலை இயக்கம் என்ற மாபெரும் குடும்பத்தில் ஒரு மூத்த தலைமகனாக பிதாமகனாக மூன்று தசாப்தங்கள் வாழ்ந்தவர் அவர். நானும் அவரை அப்படித்தான் நோக்கினேன். ஒரு குடும்பமாக ஒன்றுசேர்ந்து ஒத்திசைவாக ஒன்றித்திருந்த நாட்களில் அவர் ஒரு சாதாரண மனிதப்பிறவி அல்ல என்பதைக் கண்டுகொண்டேன். மோசமாகச் சகவீணமுற்று தினம்தினம் சாவோடு போராடியபோதும், தாங்கமுடியாத உடல்உபாதைகளால் வருந்தியபோதும், தளர்ந்துபோகாத உறுதிப்பாடு அவரிடம் இருந்தது. அவரின் இந்த இலட்சிய உறுதி எனது நெஞ்சத்தைத் தொட்டுநின்றது. அவர் துன்பத்தால் துவண்ட போதெல்லாம் எனது ஆன்மாவும் கலங்கியமூது.

எமது இயக்கத்தின் வளர்ச்சியிலும் அதன் இன்றைய விரிவாக்கத்திலும் பாலாண்ணைக்கு ஒரு நிரந்தரமான இடம் இருக்கிறது. ஒரு மூத்த அரசியல் போராளியாக, ஒரு மதியுரைஞராக, ஒரு தத்துவாசிரியராக எல்லாற்றுக்கும் மேலாக எனது உற்ற நண்பனாக இருந்து எனக்கு ஊக்கமும் உத்வேகமும் அளித்தவர். ஆலோசனையும் ஆறுதலும் தந்தவர். எனது உணர்வுகளைப் பகிர்ந்துகொண்டு, எனது பழக்களையும் பங்கிட்டுக்கொண்டவர். எமது விடுதலை இயக்கம் தோற்றம்பெற்ற ஆரம்பகாலம் முதல் என்னோடு இருந்து, எல்லாச் சோதனைகளையும் வேதனைகளையும் சவால்களையும் சங்கடங்களையும் தாங்கிக்கொண்டவர். எமது அரசியல் இராஜதந்திர முன்னெடுப்புக்களுக்கு மூலாதாரமாக, முன்னால் நின்று செயற்பட்டவர்.

ஈழத்தமிழினம் பெருமைகொள்ளும் வகையில் அரசியல் உலகிலும் இராஜதந்திர உலகிலும் அளப்பெரும் சாதனைகள் புரிந்து, எமது தேசசுதந்திரப் போராட்டத்தை உலக அரங்கில் முன்னிறுத்திய பாலாண்ணையின் மாபெரும் போராட்டப்பணிக்கு மதிப்பளித்து **“தேசத்தின் குரல்”** என்ற மாபெரும் கௌரவப்பட்டத்தை அவருக்கு வழங்குவதில் நான் பெருமையடைகிறேன். பாலாண்ணை உண்மையில் எம்மெவிட்டுப் போகவில்லை. அவர் எமது நினைவுகளை என்னும் நீங்காத நினைவுகளை நிலைத்து நிற்பார்.

“புலிகளின் தாகம் தமிழீழத் தாயகம்”

வே. பிரபாகரன்,
தலைவர்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்.

தலைமையை எழுபத்தி எட்டு என்று மாற்றவைத்ததன் சிப்யங்களின் உடல்களையும் ஏற்கவைத்தது. கிழக்கில் இன்றுள்ள நிலைமைக்கு, ஒரு பத்தப் படைச்சிப்யங்களின் உடல்கள் புலிகளின் ஊடகங்களில் காட்டப்பட்டாலே பன்னாட்டு மட்டத்தில் கிழக்கு பற்றிய அரசாங்கப் பிரச்சாரம் நயமாணிடக்கூடியதாகிவிடும்.

தவிர, கிழக்குத்தொடர்பாக புலிகளின் நீண்டகால உபாயங்கள் பற்றிய சரியான கணிப்பீட்டிற்கு சிறிதளவாக படைத் தரப்பு வந்துவிட்டா என்ற கேள்வியும் இங்கே தவிர்க்க முடியாதது. இந்த வருடத்தின் இரண்டாம் நாள், பௌத்தகுருவின் ஆசிவேண்டிய தருணத்தில், கிழக்கில் புலிகளை பெயர்வரிக்கின் ‘அழித்தொழித்து விட்டு’ வடக்கில் யுன் மாதமளவில் போர்தொடுப்பேன் என்ற வாழ்த்தையை படைத்தபாதி சரத் பொன்னேசா பயன்படுத்தியது சரியா என்ற கேள்வியை கொழும்பு ஆய்வாளர் சிலர் இப்போதே எழுப்பத் தொடங்கிவிட்டார்கள். அந்தக் கால அளவீடு அவரின் மதிப்பீடுகள் பற்றிய அல்லது அறிக்கைகள் பற்றிய நம்பகத்தைக் கேள்வி கேட்க வைத்திருக்கிறது. இவையொன்றும் புதிதல்ல. 1979இல் ‘கடாமாட்டு’ வீரதங்காவில் பிழை சனாதிபதி ஜே. ஆர். ஜெயவர்தனாவும் பிறகு இந்தியத் தளபதி கனம் பிழாடு தொண்டராறுகளின் ஆரம்பத்தில் ரஞ்சன் விஜேரத்தனாவும் வெகு அண்மையில் ரத்வத்த ஜயாவும்

சொன்னவைதான். புலிகள் இப்போது அம்பாறைமில் அவ்வப்போது நடக்கும் தாக்குதல்கள் மற்றும் திருமலையில் இப்போதும் உலங்குவானூர்திகளைக் கொண்டு புலிகளின் அணிகளைத் தாக்கவேண்டியிருப்பது என்பவை புலிகள் அங்கும் ஏதோ ஒரு மட்டத்திலான செயற்றி ரனுடன் இருப்பதற்கான நிகழ்வுமே. உத்தி க்காக அந்தக் காலவரையறையைச் சொல்லிவிருந்தால் கூட, அதற்குப் புலிகளும் எடுபட்டார்களா என்ற கேள்வியும் உண்டு.

கிழக்கு என்பது புலிகளின் தாயகக் கோட்டாட்டின் உள்ளக்கம் என்றபோதும் அதை உடனடி மரபுக் களமாகப் போனை

காற்படையும் வான்படையும் கூட அங்கே தரையில் போரிட அனுப்பப்பட்டன. அப்போது கூட, தடுத்தி நிற்பதற்கும் தளர்த்தி விடுவதற்கும் வெட்டியாடுவதற்கும் முட்டி மோதுவதற்குமே இடம் காலம் எப்பி வற்றைப் புலிகளே தீர்மானித்து மாங்குளம் வரை படைபினரை அனுமதித்தார்கள். முடிவில் அரசுபடைகள் கிழக்கில் அந்த 44 முகாம்களும் இருந்த இடங்களையும் இழந்து வடக்கில் வட்டியாக ஆணையிறவை யும் பறிகொடுக்க நேர்ந்தது. இதயோன்றி உத்தியோகிணைப் புலிகள் மீண்டும் பயன் படுத்த இடமளிக்கக் கூடாது என்ற கவலையும் அரசுபடைத் தர்பிற்கு இருக்கிறது.

சேனாதி

வேண்டும் என்ற விதிப்பு, அரசுபடைகளுக்கு இருப்பதையே போல, புலிகளுக்குக் கிடையாது. வாகரையின் இழப்பு என்பது அரசுபடைகள் முல்லைத்தீவை இழந்ததைப்போன்ற முற்று முடிவான இழப்பும் அல்ல. அரசு படைகளின் ரிவிரச நடவடிக்கை தொடக்கம் புலிகளின் ஓயாத அலைகள் 3 வரையான காலத்தில், வடபோரூர்கிற பங்கேற்பதற்காக, கிழக்கு அரங்கத்தில் இருந்து 44 படை முகாம்களை முடிக்கப்பட்டன. அரசு படைகள் வெளியேறின. புலிகளைப் போருக்குள் ஈர்த்தெடுத்த அழிக்கும் உத்தி என ரத்தவத்தவினால் வருணிக்கப்பட்ட ஜெயசிக்கருவில் உண்மையில் வடபோர் முனைக்கு ஈர்த்து எடுக்கப்பட்ட சிறிலங்கா அரசுபடைகள்தான். தரையுடையவீட,

இதைவிட, வாகரையில் நிரந்தரமாகத் தரித்துநிற்கும் நோக்கம் புலிகளுக்கு இருந்திருந்தால், அவர்கள் கிழக்கிலுள்ள வேறு அணிகளால் அல்லது வடக்கு முனையில், திகைத்திருப்பும் வலிமையான முயற்சிகளை ஏன் தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்ளவில்லை? வேறு அணிகளின் துணையின்றியே வாகரையில் புலிகளால் மரபுமுறையில் 6 மாதங்கள் போரிட முடிந்ததென்றால் அதைவிடவும் பலமான நிலையில் வாவிமீன் மேற் கிலுள்ள புலிகளை, மக்கள் குடியிருப்பு பகுதியிலிருந்து அகற்ற எவ்வளவு காலம் தேவைப்படும்? அவ்வாறு நிகழும் பட்சத்தில், வாகரையையே போல அங்கும் படை நடவடிக்கைகள் முடிபுமவரை புலிகள்

அவகாசம் தருவார்களா? அல்லது, போர் நிறுத்தக் கண்காணிப்புக்குக் கோடி காட்டியவாறு, புலிகளின் பெருமெடுப்பினை தயார்படுத்தலுக்கு அந்தக் காலம் பயன்படுத்தப்படுமா? கிழக்கின் மக்கட் குடியிருப்புப் பகுதி அணைத்தையுமே படைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவந்துவிட்டாலும், அதன்மீன் நடவடிக்கைத் துருப்புக்கள் வடபோரூர்கிறகாக விலக்கிக்கொள்ளும் போது, கிழக்கைத் தொட்டுத் தக்கவைப் பதற்கு அங்குள்ள ஒன்றரை டிவிசனும் சிறப்பு அத்திரடிப்பையும் போதுமானவையா? இப்போதும் பல இடங்களில் ஆள் எண்ணிக்கைக்கு விடப்பட்டிருக்கும் ஊர் காவற்படைபினர் புலிகளின் கெரில்லாத் தாக்குதல்களுக்கு நின்றபுழிப்பார்களா? போன்றவை அரசுபடைத்தர்பின் தவிர்க்க முடியாத கேள்விகள். ஆனால், அதே போலவே, ராஜபக்ச மும்மணிகளின் அரசியல் வாழ்விற்கும் படைத்திறை வெற்றிகள் தவிர்க்க முடியாதவை.

இந்தத் தீவின் நிகழ்ச்சிநிறுவலைக் கொழும்பிலிருந்து தனிவெருவாராகத் தயாரிக்க முனையும் ராஜபக்ச, அதைச்செய்யக்கூடிய இன்னொருமருவர் வன்னியிலும் இருக்கிறார் என்ற எதிரீக் கட்சித் தலைவரின் தொர்த்தும் பார்வையையும் புறந்தள்ளுவாரா? கிழக்கின்விதிகைய சனாதிபதியாரா? அல்லது கிழக்கு அவரின் விதிகையத் தீர்மானிக்கமா? ஆகிய கேள்விக்கான பதில்கள் வருகிற மாதங்களில் கிடைக்கலாம்.

இந்திய இராணுவமும் ஒட்டுக்குழுக்களும் சேர்ந்து தேசபக்தர்களை வேட்டையாடிக்கொண்டிருந்த காலம். மண்ணா மலட்டத்தின் பாலக்குழிப் பிரதேசத்தில் யூலியனின் தந்தை இந்திய இராணுவத்தால் கைது செய்யப்பட்டார். பாடசாலைக்குள் புகுந்த இராணுவத்தின் யூலியனைக் காட்டித்தரும் படி துப்பாக்கி முனையில் அச்சுறுத்துகின்றனர். அன்று பாடசாலை செல்லாத யூலியன் தப்பித்துக்கொள்கிறான். உடனடியாக முல்லைக் குடும்ப நண்பர் ஒருவரின் உதவியுடன் மறைமுகமாக கொழும்புக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகிறான். அங்கிருக்கும் நகைக்கடை மொஸ்டர் தற்காலிகமாகப் பணிக்கமர்த்த தப்புகின்றான். முதல் நாள் கடைக்குச் செல்கிறான். அங்கிருக்கும் கதிரையொன்றில் அயர்ந்திருக்கிறான். அங்கு வந்த முதலாளி 'கடைக்கு வேலைக்கு வந்தனி எப்படிக்கதிரையில் அயர்ந்திருக்கலாம்? என ஏசுகின்றார். 'நான் எனது ஆசிரியர்களுக்கு மட்டும்தான் எழுந்து மரியாதை கொடுக்கிறேன்' என கூறியவன் வருடைய உதவியின்றி மீண்டும் தாயிடம் வந்து சேருகின்றான். 'அம்மா இப்படி அடிக்கையாகச் சிறுமைப்படுவதிலும் பார்க்க நான் இயக்கத்திற்குப் போகப்போறன்' என அனுமதி கேட்கின்றான். அதனை மொஸ்டாக

தொடர்ந்து நகரிகின்றார்கள். சிறிது நேரத்தில் வெடிச்சத்தம் ஒன்று கேட்கின்றது. ஏனையவர்கள் காட்டு விலங்கு ஏதும் மிதிவெடியில் சிக்கியிருக்கும் என கருத்துத் தெரிவிக்கின்றனர். அதனை மறுதலித்தவன் அவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு அவ்விடம் திரும்புகின்றான். அங்கு இரத்தம் சொட்டிய முடிய இராணுவப் பாதணியுடன் தண்டிக்கப்பட்ட கால் ஒன்று கிடக்கின்றது. பின்னர் வந்த நம்பகமான தகவல் முல்லைத்திரிபு தெரியவந்தது. இவர்களுடைய காட்டு முகாமைச் சுற்றிவளைத்து தாக்கியழிப்பதற்காகத் தங்களது வேவு தகவல்களை இறுதியாக உறுதிசெய்ய வந்த இராணுவ அதிகாரி ஒருவர்தான் மிதிவெடியில் சிக்கியது என்பது. இவனது சமயோசிதச் செயற்பாட்டால் பல

இவனது போராவலைத் தீர்ப்பதற்கு நல்ல சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்திருந்தது. ஒருமுறை நவடிக்கையின் நிமித்தம் பண்ணைக் கூலி ஊரூடு நீந்திக்கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது அழற்சியை ஏற்படுத்தக்கூடிய, நச்சுக் கடற் தாவரம் ஒன்றினால் தாக்கப்பட்டிருந்தான். உடல் முடிவதும் தடித்து முச்சு விடுவதையும் சிரமம் ஆக்கியது. ஒருவாறு சிரமப்பட்டு கரையொதுங்கியவன் ஒருவரத்திற்கு லோக மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பெற்று மீண்டும் களம் சென்றான்.

முல்லைத்தீவுச் சமர் தொடங்கி விட்டது. 'பூட்டோ... பூட்டோ!' என தொலைத் தொடர்பு சாதனத்தில் தளபதி பாலராஜ் அழைப்பது கேட்கின்றது. ஈழத் தமிழர்களின் தலைவியைத் தீராமலிக்கும் திருப்புணைத்

தாக்குதல் அது. நாங்கள் வென்றே ஆகவேண்டும் சர்வ தேசத்திற்கான தமிழீழத்தின் கட்டுப்பாடு திறக்கப்பட்டே ஆக வேண்டும். முகாம் துடைத் தழிப்பை பூரணப்படுத்தப்பட வேண்டும். அதற்காக வேவில் வரைபட்டதரையில், தாக்குதல் அனுபவங்களில், நெருக்கடி நேரங்களில் சரியான முடிவெடுக்கும் வல்லமையைப் பலமுறை நிரூபித்திருந்த பூட்டோ காரைலை அலதானிப்பாளராகவும், டாங்கிக் கான ஒருங்கிணைப்பாளராகவும் களத்தினுள் இறக்கப்பட்டிருந்தான். இவனது செயற்பாட்டால் பகைமுகாம் வீழ்த்தும் முயற்சி துரிதப்படுத்தப்பட்டது. பெரும் பாலான முகாம் பகுதிகள் வீழ்ந்து

வீசாரணை முடிவு அவனைக் குற்றமுற்றவன் என்று. 'தொடர்ந்து என்னசெய்யப் போகிறீர்கள்? விருப்பினால் தண்டனை இல்லாமல் விட்ட போகலாம்' என பொறுப்பாளர் தெரிவித்தார். மெலிதாகச் சிரித்தான். 'நான் தொடர்ந்து இயக்கத்தின் இருக்கிறீன்' என கூறினான். அப்பொழுது பொறுப்பாளர் அடச்சரி வரிப்புல சீருடையைப் போடுங்கோ அன்னை உங்களைச் சந்திக்க வரட்டாம்.' 'நான் தவறு செய்யாட்டன் என்பதைத் தலைவர் நம்பினார். இதுபோதும் சாகும்வரை இயக்கத்தில் இருந்து செயற்படுவதற்கு' என தன்னுள் எண்ணியவன் தலைவரைச் சந்தித்தபின் தொடர்ந்து களப்பணியாற்றுகின்றான். பல மாதங்களுக்கு முன்னர் கரும்புல அணியில் சேர்வதற்கு விருப்பம் தெரிவித்துக் கடிதம் அனுப்பியிருந்தான். அதற்கான அனுமதி கிடைத்திருந்தது. ஆபத்துக்களை கடந்து செய்யப்படும் தனது கடன உழைப்பில் மனத்திருப்தி கிடைக்காதவன் கரும்புலியாகச் செயற்படுவதில் அதனை அடையலாம் என நம்பினான். தொடர்ந்து கரும்புலிகளுக்கான உடல் உண உறுதிகளை உறுதிப்படுத்தும், தாங்குதிறனைப் பரிட்சிக்கும் பயிற்சிகளைப் பெற்றுத் தன்னைக் கரும்புல அணித்தலைவர்களுள் ஒருவனாக்கிக்கொள்கிறான்.

இப்பொழுது கரும்புலியாகவும், வேவு வீரனாகவும் தனது அனுபவங்களை ஒருங்கிணைத்துச் செயற்படுகின்றான். வரையறைக் குட்டை முறையில் முடிவெடுக்கும் அதி காரத்தான் எதிரி முகாம்களினுள் ஊடுருவி இலக்குத்தேடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்தான். முல்லைத்தீவு வெற்றியைப்போல், பூரண வெற்றியைத் தரக்கூடிய புறச்சூழலின் அழைத்திருப்பது புரக்க இராணுவத்தான்.

லெப். கேணல் பூட்டோ

கரும்புலி
லெப். கேணல் பூட்டோ/சங்கர்,
(கனகரட்ணம் ஸ்ரானலி யூலியன்)
பாலைக்குழி, அடம்பன், மன்னார்.
பிறப்பு: வீரச்சாவு
25.05.1974 11.08.2006

“நம்பர் வன்”

இருக்கின்றான். அங்கிருந்த உறவினர்கள் அழுகின்றார்கள். நீங்கள் அழுதுகொண்டு இருக்கையில் நான் இயக்கத்திற்குப் போக மட்டன். ஆனால் விரைவில் போயிருவன் என்றவன் ஒருநாள் இயக்கத்தில் இணைந்து விட்டான். உயிர்ப்பாத்துக்களை உதாசிமை செய்து, போராளிகளுக்கு அடைக்கலம் கொடுத்த மிகவும் ஆதரவான விட்டிருந்தது. இவன் இயக்கத்தில் இணைந்தது, முகாம் பொறுப்பாளரைச் சங்கடத்திற்கு உள்ளாக்கியது. 'நீ விட்ட திரும்பிப் போ' என கறு கின்றார். 'இல்ல நான் அம்மாவிட்ட சொல்லிப் போட்டுத்தான் வந்தனான்'. என பதிலளிக்கின்றான். இதனை உறுதிப்படுத்த பொறுப்பாளர் தாயைச் சந்திக்கின்றார். மகனின் கூற்றை உண்மையாகக் விரும்பியவன் 'ஓம் என்னட்ட சொல்லிப்போட்டுத்தான் வெளிக்கிட்டவன்' எனக் கூறுகின்றான். முழுமையான போராளியாக மனலாற்றுகக் காட்டினான் இவனது போராட்ட வாழ்க்கை 'பூட்டோ' எனும் பெயருடன் தொடங்கியது.

போராளிகளின் உயிர்கள் பாதுகாக்கப்பட்டது. இவ்வாறான பல பதிவினான், பதிவில் இல்லாத நிகழ்வுகளின் ஊடாக இவன் ஒரு இராணுவ வீரப்பணினாக வருவதற்கான அறி குறிகள் தென்படத்தொடங்கின. மணலாறு மாவட்டத்தில் நடாத்தப்பட்ட பல்வேறு முகாம் தாக்குதல்கள், பதங்கித் தாக்குதல்கள் என்பவ வற்றிற்கு வேவு எடுத்தும், அணிகளை வழி நடத்தியும் போராட்டத்திற்கான தன் பங்கு கட்டத்தில் ஒரு சண்மயில் தனது இடதுகைப் பெருவிரலையும் இழந்திருந்தான்.

இயல்பாகவே இவன்மீட இருந்த சித்திரம் வரையவும் ஆற்றலால் இவன் வரைபடப் பகுதிக்குள் உள்ளீர்க்கப்பட்டான். வேவு தகவல்களை வரைபடங்களாக்கி துல்லியமான விபரங்களைக் கொடுத்து பிரதம தளபதிகளின் தாக்குதல் திட்டமிடல்களுக்கு மிகவும் உறுதுணையாக இருந்தான். இயற்கையாகவே இவன்மீட இனிமையாகப் பாடும் திறனும், கவிதை யார்க்கும் வல்லமையும் கைகூடியிருந்தது. வனமுகாம்களில் நடைபெறும் நிகழ்வுகளில் பங்குகொண்டு கலையாற்றல் களை வெளிப்படுத்தி போராளிகளை மகிழ் விக்கவும் செய்தான். இயக்கத்தில் கலையரசன் எனும் பெயரையும் பெற்றான். சமகாலத்தில் போராடியுத் தளபடங்களையும், நவீன இராணுவ உடயரணைகளையும் தன்னுள் பழக்கப்படுத்தினான். அவற்றின் உச்ச பயன் பாட்டைப் பெறும்வகையில் தன்னை தகவமைத்துக் கொண்டான். தொடர்ந்து புரக்கி கொக்குத்தொடுவாய் இராணுவ முகாம்களின் வேலைகளை எடுத்து அவற்றின் மீதான தாக்குதல்களை உறுதிப்படுத்தினான். இப்பொழுது இவன் பல அணிகளை வழிநடத்தும் அணித் தலைமைப் பொறுப்பை வகிக்கத் தொடங்கியிருந்தான்.

சூரியக்கதிர் இராணுவ நடவடிக்கை தொடர யாழ்நகரம் கைவிடப்பட்ட, இவன் உள்நிற்ற போராளிகளுடன் கலந்திருந்தான்.

விட்டன. ஒரு கட்டத்தினுள் பல இராணுவத்தினர் ஒளிந்திருந்து தாக்குதலைத் தொடுத்தக்கொண்டிருந்தனர். அவர்களைச் செயல் முடக்கம் செய்யவேண்டும். பூட்டோ டாங்கியைத் தாக்குதலுக்கு ஆயத்தம் செய்து அதன் ஸுமல் சில குடுகளை வழங்க ஆணை பிட்டான். பகைவன் பதங்கியிருந்த கட்டம் அப்படியே தகர்ந்து இறங்கியது. பெரும் பாலான இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்ட விட்டனர். தொடர்ந்து தாக்குதலை நடாத்தி வெற்றியை உறுதிப்படுத்தும்படி களமுனைத் தளபதி கட்டளையிட்டார். அவ்வாறு செய்ய முற்படுகையில் அவனது உள்ளுணர்வு அவனை எச்சரித்தது. மீண்டும் குழமை அளவெடுக்கின்றான். மின்னல் என பொறி தட்டியது. டாங்கிக்குப் பக்கவாட்டாக இருக்கும் மண்ணைவில் இடைவெளி தென்பட்டது. எக்காரணம் கொண்டும் டாங்கி இழக்கப்பட முடியாத இயக்கத்தின் இராணுவச் சொத்து. டாங்கியை வேகமாகப் பின்னகரித்தி பாதுகாப்பிடம் செல்ல உத்தேசித்தான். டாங்கி சடுதி யாகப் பின்னகரவும் குறித்த மண்ணை இடைவெளியூடு ஆர்பிஜி கணை ஒன்று எதிரி வந்து இலக்குத் தவறித் தாண்டிச் செல்லவும் சரியாக இருந்தது. கணநேர முடிவில் இயக்கத்தின் இராணுவப் பலங்களில் ஒன்றைப் பாதுகாத்து தொடர்ந்து பல வெற்றிகளுக்கு அடிப்படைக் காரணமாகின்றான்.

ஓயாத அலை 1 வெற்றியில் தமிழீழம் திளைத்திருந்தது. தமிழர்கள் தலைநிமிந்து நக்கத் தொடங்கினர். சிங்களம் தோல்விக்குச் சம்பக்கட்டுக் கட்டிக்கொண்டிருந்தது. அவ்வேளை முல்லைத்தீவு முகாமில் எடுக்கப்பட்ட பொருக்களின் தவறான பிரயோகம் சம்பந்தமாக பூட்டோ வீசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டான். அவனை அறிந்திருந்த அரைவகுக்குமே விளக்கியிருந்தது. வீசாரணை முடிவு அவனைக் குற்றமுற்றவன் என நிரூபிக்கும் என. ஆனால் அதுவல்ல இங்கு முக்கியம். அப்பணியும் செயற்றிறமும் உள்ள அப்போராளிகளுக்கு இச்செயல் மனவுடவை ஏற்படுத்தலாம். ஆனால் எதிர்பார்ப்புக்கு மாறாகவே சம்பவங்கள் நடந்தேறின்.

ஏற்கனவே அதனுடன் இவனுக்கிருந்த பரிட்சயம் காரணமாக அதனை வேவு எடுக்கப் பூர்ப்புகின்றான். அனுபவம் வாய்ந்த வேவுப் புலிக்கு இராணுவமுகாமொன்றின் காவலரணுக்கு அண்மையாகச் சென்று அதனை எட்டிப்பார்ப்பதென்பது திகில் நிறைந்த விருப்பிற்குரிய செயற்பாடு ஆகும். தனது பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தி ஒரு காவலரணுக்கு உள்ளே எட்டிப் பார்க்கின்றான். இராணுவ நடமாட்டத்தைக் காணவில்லை. அடுத்த காவலரணினுள்ளும் சென்று பார்க்கின்றான். அதுவும் அவ்வாறே காண்படுகின்றது. சிறிது நேரத்திற்கு முன்னர்வரை இராணுவத்தினர் இருந்ததற்கான தடயங்கள் காணப்பட்டன. இவனுக்கு ஏதோ சந்தேகம் ஏற்பட்டது. மெல்ல முகாமின் உட்பகுதிக்குள் செல்கின்றான். அம்முகாமின் வெதுப்பகத்தில் நெருப்புத்தலை காணப்படுகின்றது. 'பாண்களும்' அவ்வாறே கிடக்கின்றன. ஆள் நாமட்டம் தான் இல்லவே. பூரணமாக விளங்கிவிட்டது. அங்கிருந்தவர்களுக்கான முன்னறிவிப்பு இன்றியே அம்முகாம் பின்வாங்கப்பட்டு விட்டது என்பது. இரவேடு இரவாக பலவாயிரம் இராணுவம், கட்டுப்படையினர் இருந்த முகாம் வெறுமையாகிவிட்டது. இது எங்களுக்குத் தெரியாமல் இருந்து விட்டது? என தன்னுள் எண்ணியவன் தொடர்பெடுத்து தனது முகாம் பொறுப்பாளருக்கு நிலைமையை அறிவிக்கின்றான். மேலும் உறுதிப்படுத்தும்படி அவர் கேட்க தான் உறுதிப்படுத்தியவற்றைத் தெரிவித்தான். முகாம் பின்வாங்கும் முடிவெடுத்த முலோபாய முடிவுகள் எடுக்கும் எதிரித் தளபதிக்கு பாராட்டுக்களை தெரிவித்தபடி வெளிவருகின்றான்.

'ஜெயசிக்குறு' இராணுவ நடவடிக்கை முர்க்கமுடன் தொடர்கின்றது. அதனைத் தடம்புரன் செய்யும் தந்திரோபாய நடவடிக்கையாகவும் போராட்டத்தின் அடுத்த கட்டம் பாபச்சலாகவும் கிளினொச்சி இராணுவ முகாம் வீழ்த்தப்பட வேண்டும். இந்நடவடிக்கையின் வெற்றியை உறுதிப்படுத்தவும்,

பலத்தோடு இருந்தால் மதிப்பார்கள் நிலத்தோடு கிடந்தால் மதிப்பார்கள்

சும்மா விளையாடுவதற்கல்ல. அள்ளிச் சென்று சாவுக்குக் கொடுக்கவும்ல்ல. இப்போது பெறும் பலத்திற்குதான் எதிர்காலமே இருக்கிறது. உலகம் ஒழுவரும் உனக்கு ஒத்தாசை செய்யுமென நம்பாதே அவர்கள் பலத்தோடு இருந்தால் மதிப்பார்கள் நிலத்தோடு கிடந்தால் மதிப்பார்கள் இதுதான் உலகத்தின் புதிய ஒழுங்காற்றுகை. ஒன்றை மட்டும் நெஞ்சில் எழுதிவை வென்றால் நாங்கள் அரியணையிலிருப்போம் தோற்றால் தொல்பொருளாகத்திற கிடப்போம் மூசியெழுமுவதைத் தவிர வேறுவழியில்லை இப்போது. கேட்டு யாசிப்பதல்ல விடுதலைக்கான பலம் அது ஈழத்தமிழர் எல்லோரினதும் காலக்கடமை. திசைநிலை தமிழர் வீடுகளின் சாவு, நாளாந்தம் காணவில்லையெனும் கதறல், பெண்களைப் பூச்சிகளாக நசுக்கும் பெருந்துயர், திசையளந்து வருகிறது திக்கற்றோர்குரல் நீ மட்டும் தப்பியோட எத்தனிப்பது குற்றமில்லையா? ஒன்றை வரலாறு கூட அற்றவராக இருந்தோம் இந்நாள் வரையும். இனியும் வேண்டாம் இந்த இழிவு இனியும் வேண்டாம் இந்த அழிவு. ஒன்றில் புலியாக எழு அன்றேல் சருகாக விழு சோற்றுப் பிண்டமாகச் சும்மா தெருவிற் திரியாதே. இந்த மண்ணின் பிறந்ததற்காகவே மரங்கள் காயப்படுகின்றன, மாடுகள் மரணிக்கின்றன, தெருக்கள் சிதைக்கப்படுகின்றன மண்ணுக்குரிய மனிதன் மட்டும் மறைந்து திரிகின்றான். போதும் போர்வையை மடித்துவை விழுகிறந்து வெளியேவா. உண்ணிகளுடன் சேர்ந்து பெருகின்றன ஒட்டுண்ணிகள். பெற்றதாயையே ஏறிமீதிக்கின்றன பேய்கள் எல்லாக் கூத்துக்களுக்கும் இந்தமண் அரங்காகிவிட்டது. இன்றைய பொழுதை எடுக்காமலும் நாளைய பொழுதைப் பிடிக்காமலும் சனிபகவானுக்கு எள்ளெண்ணை எரிப்பதற்கு இது திருநள்ளாறு அல்ல தமிழீழம். இங்கே பிறந்ததுக்கும் இருந்ததுக்கும் நாளை இறப்பதற்கும் கூட ஒரு வரலாறு வேண்டும். எமது விடுதலை என்பது எமக்கானதல்ல அது அடுத்த தலைமுறைக்கானது. கையிலுள்ள 'காட்ஸ்' சை வைத்து 'கம்மாரிஸ்' அழிப்போம் நாளை நமதென்ற நம்பிக்கையில். அழக்கடலுக்கு அப்பாந்தான் அக்கரை கிடக்கிறது நீந்தப் புறப்பட்டால் நீ கரையடைவாய் இல்லையே இக்கரையின் கிடந்தே இல்லாமற் போவாய். பேசிப்பேசி பயனற்றதாகிக் கழிந்துபோனது காலம். உனது உனது நெருப்புலை மூட்டியபடி உள்ளான் எந்தலைவன். வருவாயெனும் நம்பிக்கையின் காத்திருக்கிறது வாசலின் வல்லமை என்ன செய்யும் உத்தேசம் உனக்கு? தீயாயெழுந்து திரிவோமெனிலோ திசைகள் கைக்கும் - அட தெருநாயெனவே திரிவோமெனிலோ என்றும் தலைகுட்டும் சாவே வரினும் தளராதிருந்தால் வாழ்வாய் அதுமாறும் - எம் தாயகம் மீட்கும் போரிடை வீழ்ந்தால் தலைமுறை எமையேந்தும்.

சுற்றிச் சுழன்றேறி வருகின்றன நரமாமிச உண்ணிகள். சம்புரைத் தின்ற சமித்து, வாகரையை வளைத்து முடித்து, குடாநாட்டின் குரல்வளையை நெறித்தபடி முகமாலையின் முன்னரணை முயல்கின்றன உண்ணிகள். வன்னிதான் உண்ணிகளின் 'நம்பர்வண்' இலக்கு பாதைகளை அடைத்துப் பட்டினி போடுவதால் விடுதலை இதயங்களின் துழம்பை நிறுத்தலாமென உண்ணிகளை ஏவுவோர் உறுதியாக நம்புகின்றனர். கொட்டிக் குவிக்கும் அயுதங்களை மட்டும்ல்ல பட்டினியையும் சேர்த்தே பயன்படுத்தப்போகின்றனர். விடுதலையின் விகர்சிப்பை விழுத்துவதற்கு பட்டினியையும் பயன்படுத்திய சிலர் முன்னர் வெற்றியும் கண்டுள்ளனர். இதைக் கவனத்திலெடுக்காது கண்துயில்வோமெனில் கையேந்தியபடி கரையொதுங்கவும் நேரலாம். ஒரு கையிற் துப்பாக்கியும் மறு கையில் மண்வெட்டியையும் வியட்னாமியர் ஏந்தியது விளையாட்டுக்கல்ல. குண்டுவீச்சுக்குக் கீழும் வியட்னாமில் குலைதள்ளின வாழைகள் ஒருபோதும் வேலைநிறுத்தம் செய்யவில்லை வயல்கள். போருக்கு உழைத்த பொழுதுகள்போக உணவுக்கும் உழைத்தனர் அவர்கள் இன்று விடுதலை வயலை உழுகின்றனர் செருக்கோடு, வீழமாட்டோமெனும் நம்பிக்கை மட்டும்ல்ல அழமான அழத்தளமும் வேண்டும் விடுதலைக்கு. தன்னைத்தானே தாங்கும் வலுவுள்ளவனே எந்தப் புயலிலும் இடிந்துவிழமாட்டான். உடனே உழை யமிரிடத்தொடங்கு, உன்னால் முடிந்த உரமெறிந்துகொள், அறுவடை செய், அவதானமாகப் பேசு, கத்தரியை வற்றலாக்கு, கிழங்கை ஒழியலாக்கு, கீரிம்னைக் கருவாடாக்கு, கேக்கை நிறுத்து, பேக்கரியில் பாண்மட்டும் போடு, வீட்டுக்குப் பத்து மரவள்ளி நடு, வேலியில் முல்லையும், முசுட்டையும் படர்விடு, நெல்லை அட்டாளையில் அடுக்கு, அன்றாடத் தேவைக்கு மட்டும் அரிசியாக்கு, நாளை வந்தவனிடம் கையேந்துவதிலும் பார்க்க இது இழிவானதல்ல. வியாசனுக்கு மேற்கூரை விழுந்துவிட்டதென்று என்னை விசித்திரமாகப் பாராதே. பெரும்போர் மூளும் தருணத்தில் பிள்ளைகள் கஞ்சியாவது குடிக்கவேண்டாமா? போரைத் தாங்கும் புலிகளிடமே இந்தப் பாரத்தையும் சுமத்திவிடாதே எழுந்துபோ ஏதேனும் செய். வீட்டுக்கொருவரை விடுதலைச்சேனை கேட்பது

வியாசன்